

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Asan/21/2018
Identifikačné číslo spisu: 7017200155
Dátum vydania rozhodnutia: 05.12.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Erika Čanádyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7017200155.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Čanádyovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. v právnej veci žalobcu: KARMEN - veľkoobchod potravín s.r.o., Strojnícka 15, Prešov, IČO: 36 447 269, právne zastúpený: JUDr. Miroslav Zigo, advokát, Rozkvet 2004/12, Považská Bystrica, proti žalovanému: Štátna veterinárna a potravinová správa Slovenskej republiky, Botanická 17, Bratislava, IČO: 00156426, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 3994/2016 zo dňa 20. decembra 2016, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/24/2017-369 zo dňa 14. júna 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/24/2017-369 zo dňa 14. júna 2018 z r u š u j e a v r a c i a krajskému súdu na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“, „správny súd“) rozsudkom č.k. 6S/24/2017-369 zo dňa 14.06.2018 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 3994/2016 zo dňa 20.12.2016 a súčasne rozhodol, že účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznáva.

2. Predmetom preskúmania pred správnym súdom bolo rozhodnutie žalovaného č. 3994/2016 zo dňa 20.12.2016 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie žalovaného“, „rozhodnutie žalovaného“), ktorým potvrdil rozhodnutie Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Košice - mesto (ďalej len „prvostupňový správny orgán“, „RVPS Košice - mesto“) č. 2016/1158-395/4/So zo dňa 19.10.2016 (ďalej len „prvostupňové správne rozhodnutie“). Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi uložená úhrnná pokuta vo výške 30 000,- Eur, podľa ustanovenia § 28 ods. 4 písm. i/ zákona 152/1995 Z.z. o potravinách (ďalej len „zákon č. 152/1995 Z. z.“ alebo „zákon o potravinách“) z dôvodu, že inšpektormi RVPS Košice - mesto pri výkone plánovanej a cieľovej úradnej kontroly potravín dňa

16.03.2016 v čase od 10.35 hod. do 14.25 hod., v prevádzkarni Potraviny Karmen, Turgenevova 9, Košice (ďalej len „prevádzkareň“) bolo zistené, že žalobca porušil zákaz umiestňovať na trh potraviny po uplynutí dátumu spotreby alebo minimálnej trvanlivosti podľa § 6 ods. 5 písm. d/ a § 12 ods. 1 písm. h/ zákona o potravinách, a to tým, že 16.03.2016 v prevádzkarni v čase od 10.35 hod. do 14.25 hod. umiestňoval na trh potraviny po uplynutí dátumu minimálnej trvanlivosti:

- Jačmenné krúpy, stredné č. 7 á 500 g, dátum minimálnej trvanlivosti: 05.12.2015, v množstve 2 ks, v cene 0,55 €/ks;
- CBA Snack s príchuťou slaniny, extrudovaný výrobok smažený, aromatizovaný, solený á 50 g, dátum minimálnej trvanlivosti: 11.03.2016, v množstve 13 ks, v cene 0,25 €/ks;
- Nature CBA Arašidy lúpané, pražené, solené á 180 g, dátum minimálnej trvanlivosti: 13.02.2016 v množstve 5 ks a dátum minimálnej trvanlivosti: 24.01.2016 v množstve 1 ks, v cene 0,99 €/ks, ako je to uvedené v zázname o úradnej kontrole potravín č. KE/2015/So,Na/10 zo 16. marca 2016 (ďalej len „umiestňované potraviny“).

Uvedeným konaním, podľa žalovaného, žalobca naplnil všetky znaky skutkovej podstaty iného správneho deliktu podľa § 28 ods. 4 písm. i/ zákona o potravinách.

Z odôvodnenia prvostupňového i napadnutého rozhodnutia ďalej vyplýva, že žalobca porušil povinnosti a požiadavky na hygienu manipulovania s potravinami a pri ich umiestňovaní na trh podľa § 10 písm. a/, b/ a d/, § 12 ods. 1 písm. b/ a g/ zákona o potravinách v znení neskorších predpisov, § 2 ods. 2 a § 10 ods. 5 písm. e/ a h/ Výnosu Ministerstva pôdohospodárstva a Ministerstva zdravotníctva SR č. 28167/2007-OL, ktorým sa vydáva hlava Potravinového kódexu Slovenskej republiky, upravujúca všeobecné požiadavky na konštrukciu, usporiadanie a vybavenie potravinárskych prevádzkarní a niektoré osobitné požiadavky na výrobu a predaj tradičných potravín a na priame dodávanie malého množstva potravín a Prílohy II Kapitola I ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 a ods. 10, Prílohy II Kapitola V ods. 1 písm. a/, b/ a d/. Prílohy II Kapitola IX ods. 3 a ods. 4 a Prílohy II Kapitola X ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 852/2004 o hygiene potravín, tým, že 16.03.2016 v prevádzkarni, v čase od 10.35 hod. do 14.25 hod. v predajnej chladiacej vitríne spoločne skladoval nezlučiteľné druhy potravín - čerstvé slepačie vajcia a bagety, na preložkách s vajcami bolo položené droždie; na manipulačnom stole v blízkosti príjmových dverí skladoval balené pekárenské výrobky (krájané chleby) určené na umiestnenie na trh, štyri balenia cibulky sadzačky v perforovanom vrecku, kivi v košíku, dva jogurty, podľa vyjadrenia patriace zamestnancom; v zázemí v chladiacej vitríne tovar skladoval nesystematicky, na viacerých policiah boli uložené slepačie vajcia spoločne s predmetmi zamestnancov (čokoláda, mlieko, rastlinná nátierka) a bagety, šaláty, maslo, knedle; vedľa manipulačného stola v zázemí skladoval obalové materiály (sáčky na pečivo a zeleninu) v otvorenom regáli spoločne so znečistenou metlou; a umiestňoval na trh potraviny v priestoroch a zariadeniach so závažnými nedostatkami v prevádzkovej hygiene, ktoré boli dôvodom na uzavretie prevádzkarne:

- prakticky v každom rohu, kúte, v zázemí, aj na predajnej ploche výskyt hrubých čiernych pavučín, na mnohých miestach s množstvom zachytených tiel uhynutého hmyzu - najviac v okolí výkupu fliaš, za stolom v tomto priestore, za hasiacim prístrojom, pri vstupe do predajne, za regálom s nealkoholickými nápojmi, v okolí radiátora, pri výklade, ale aj na iných miestach;
- v rohu, v časti výkupu fliaš, za dverami výskyt tiel uhynutého hmyzu v cca pol centimetrovej vrstve, nachádzala sa tu aj deratizačná stanička pokrytá vrstvou prachu a nečistôt;
- pod používaným zariadením na predajnej ploche (pod všetkými regálmi, paletami, pod chladiacimi zariadeniami) nahromadenie hrubé nečistoty, prach vo vrstve, úlomky potravín, nálety čiernej nečistoty;
- za chladiacim zariadením a za regálom s nealko nápojmi výskyt nečistôt vo vrstvách, telá uhynutého hmyzu, na regáli s vystavenými nealko nápojmi, vystavený tovar pokrytý prachom;
- v predsienke WC, pod umývadlom, výskyt tiel uhynutého hmyzu; na osušenie rúk používaná znečistená textília;
- v manipulačnej chodbe, pri vstupe do priestoru výkupu fliaš, sa nachádza stará stolička, vedľa nej rôzne zaprášené papierové predmety, kartónové krabice, plastové znečistené vedro; medzi stoličkou a stenou sú zachytené hrubé pavučiny so zachyteným hmyzom, vrstva hmyzu sa nachádzala aj na podlahe, spolu s prachom a hrubou nečistotou;
- umývadlo v priestore výkupu fliaš pokryté vrstvou prachu; umývadlo na predajnej ploche znečistené hrdzavým vodným kameňom;

- v rohu, medzi chladiacim zariadením s mäsovými výrobkami a regálom so zeleninou umiestnená zaprášená deratizačná stanička, vedľa nej podlaha znečistená vytečenou lepkavou tekutinou;
- na manipulačnom stole, pri výkupe fliaš, vrstva prachu a tiel uhynutého hmyzu;
- v zázemí v manipulačnej chodbe, v predsienke WC, v priestore výkupu fliaš a na predajnej ploche zaznamenaný výskyt lietajúceho hmyzu;
- regál s vystavenými slanými pochutinami s poškodeným, olúpaným náterom, znečistený nalepenou mastnou nečistotou;
- v kancelárii zaprášené šanóny, papiere na nástenke, klávesnica a počítač pokryté vrstvou prachu;
- v šatni na skrinkách uložené rôzne zaprášené predmety (topánky, kartónové krabice);
- v sprchovom kúte, vedľa šatne, skladované zaprášené fľaše s nealko nápojmi, s dátumom minimálnej trvanlivosti: 10.06.2014 a cukrovinky s dátumom minimálnej trvanlivosti: 28.02.2014, topánky, pracovné odevy v plastovom vrecku;
- čistiace prostriedky ako Savo, Cilit Bang, Umy skladované v umývadle, v zázemí, na čistenie používané znečistené, roztrhané textílie, znečistená lopatka s prilepenou vrstvou nečistôt;
- na príjmovej rampe vo vonkajšom prostredí strop s poškodeným, olupujúcim sa a opadávajúcim náterom, ako je to uvedené v zázname o úradnej kontrole č. KE/2015/So,Na/10 zo 16.03.2016 (ďalej aj ako „zistené porušenia“ aj „posudzovaná kontrola“).

Uvedeným konaním, podľa žalovaného, žalobca naplnil všetky znaky skutkovej podstaty iného správneho deliktu podľa § 28 ods. 2 písm. o/ zákona o potravinách.

Na základe skutočností zistených úradnou kontrolou potravín inšpektori RVPS Košice - mesto uložili podľa § 20 ods. 9 zákona o potravinách žalobcovi aj tieto opatrenia:

1. Uzavrieť prevádzku do odstránenia nedostatkov v prevádzkovej hygiene, vykonania účinnej dezinfekcie, s účinnosťou od 16.03.2016, 11.00 hod.
 2. Vykonať dôkladnú hygienickú očistu všetkých priestorov prevádzky, účinnú dezinfekciu a následnú dezinfekciu.
 3. Neskladovať spoločne nezlučiteľné druhy potravín, tovar v chladiacom zariadení skladovať systematicky podľa druhu a sortimentu.
 4. Čistiace prostriedky skladovať vo vyhradenom priestore, pravidelne vymieňať alebo čistiť čistiace pomôcky (handry, metly).
 5. V predsienke WC zabezpečiť papierové utierky na hygienické osušenie rúk.
- Termín v bodoch 2 až 5: 16.03.2016.

3. Správny súd v napadnutom rozsudku poukázal na ustanovenie § 18 ods. 2, § 20 ods. 9, § 4 ods. 1 prvá veta, § 6 ods. 5 písm. d/, § 12 ods. 1 písm. h/, § 10, § 29 ods. 1 písm. d/ § 23 ods. 5, § 28 ods. 2, 4, 9, 12, § 31 ods. 2 zákona o potravinách, ako aj na ustanovenia § 3 ods. 5, § 32 ods. 1, 2, § 46 a § 47 ods. 3 Správneho poriadku a na čl. 3 ods. 8, Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 o hygiene potravín v platnom znení (ďalej len „Nariadenie (ES) 852/2004“) a Prílohu II kapitola I ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4, ods. 10 nariadenia, Kapitoly V ods. 1 písm. a/, Kapitoly IX ods. 3 a ods. 4, Kapitoly X ods. 2 Nariadenia 852/2004, ako aj čl. 54 ods. 1, 2, článok 3 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) 882/2004 z 29.04.2004 o úradných kontrolách uskutočnených s cieľom zabezpečiť overenie dodržiavania potravinového a krmivového práva a predpisov o zdraví zvierat a o starostlivosti o zvieratá v platnom znení (ďalej len „nariadenie (ES) 882/2004“) ako aj na čl. 3 ods. 3, 8 a čl. 17 Nariadenia (ES) 18/2002 Európskeho parlamentu a Rady z 28.01.2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach a bezpečnosti potravín (ďalej len „Nariadenie (ES) 178/2002“) a konštatoval, že z obsahu spisového materiálu žalovaného vyplýva, že RVPS Košice - mesto pri rozhodovaní o inom správnom delikte vychádzala z dôkazných materiálov, ktoré tvoria obsah administratívneho spisu žalovaného, a to zo záznamu o úradnej kontrole potravín č. KE/2016/So,Na/10 zo dňa 16.03.2016, z fotodokumentácie zachytenej na CD nosiči, zo záznamu o dodatočnej úradnej kontrole potravín č. KE/2016/So,Na/10/DÚKP/So, Kr, Go zo dňa 17.03.2016 a z vyjadrenia žalobcu k upovedomeniu o začatí správneho konania zo dňa 26.09.2016. Z uvedených dôkazov, ktoré boli zistené a získané počas úradnej kontroly potravín dňa 16.03.2016 v čase od 10.35 hod. do 14.25 hod. v prevádzkarni bolo, podľa názoru súdu, dostatočne preukázané, že žalobca:

A. porušil zákaz umiestňovať na trh potraviny po uplynutí dátumu minimálnej trvanlivosti podľa § 6 ods. 5 písm. d/ a § 12 ods. 1 písm. h/ zákona o potravinách, a to tým, že dňa 16.03.2016 v uvedenej prevádzkarni umiestňoval na trh potraviny po uplynutí dátumu minimálnej trvanlivosti:

- Jačmenné krúpy, stredné č. 7 500 g, DMT: 05.12.2015, v množstve 2 ks, v cene 0,55 €/ks;
- CBA Snack s príchuťou slaniny, extrudovaný výrobok smažený, aromatizovaný, solený 50 g, DMT: 11.03.2016, v množstve 13 ks, v cene 0,25 €/ks;
- Nature CBA Arašidy lúpané, pražené, solené á 180 ml, DMT: 13.02.2016 v množstve 10ks a DMT: 24.01.2016 v množstve 1 ks, v cene 0,99 €/ks.

Uvedeným konaním žalobca naplnil všetky znaky skutkovej podstaty iného správneho deliktu podľa § 28 ods. 4 písm. i/ zákona o potravinách. V súvislosti s týmto protiprávnym konaním žalovaný opravil v zmysle § 47 ods. 6 Správneho poriadku chybu v písaní. Prvostupňový správny orgán v rozhodnutí č.k. 2016/1158-395/4/So zo dňa 19.10.2016 uviedol, že výrobok Nature CBA Arašidy lúpané, pražené, solené 180 g, DMT: 13.02.2016 sa v predajni nachádzali v množstve 5 kusov. Správne má byť uvedené v množstve 10 ks, ktoré zodpovedá obsahu rukou spísaného záznamu o úradnej kontrole potravín č. KE/2016/So,Na/10 zo dňa 16.03.2016. Pretože išlo o zrejmu nesprávnosť spôsobenú chybou v písaní prvostupňového správneho orgánu, správny orgán vykonal opravu tejto chyby vo svojom rozhodnutí. Súd, podobne ako žalovaný, túto nesprávnosť považuje za chybu v písaní z dôvodu uvedenia správneho množstva tohto výrobku v zázname o úradnej kontrole potravín č. KE/2016/So,Na/10 zo dňa 16.03.2016. Touto opravou nedošlo k zmene obsahu a zmyslu prvostupňového rozhodnutia, ani k zmene právnej situácie založenej napadnutým rozhodnutím.

B. Žalovaným bolo preukázané, na strane žalobcu, aj porušenie povinností žalobcu a požiadaviek na hygienu manipulovania s potravinami a pri ich umiestňovaní na trh podľa vyššie v bode 8 tohto rozsudku citovaných ust. § 10 písm. a/, b/ a d/, ust. § 12 ods. 1 písm. b/ a g/ zákona o potravinách, § 2 ods. 2 a § 10 ods. 5 písm. e/ a h/ Výnosu č. 28167/2007-OL a Prílohy II Kapitola I ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 a ods. 10, Prílohy II Kapitola V ods. 1 písm. a/, b/ a d/, Prílohy II Kapitola IX ods. 3 a ods. 4 a Prílohy II Kapitola X ods. 2 Nariadenia (ES) č. 852/2004, a to tým, že dňa 16.03.2016 v uvedenej prevádzkarni, v predajnej chladiacej vitríne, žalobca spoločne skladoval nezlučiteľné druhy potravín - čerstvé slepačie vajcia a bagety, na preložkách s vajcami bolo položené droždie; na manipulačnom stole v blízkosti príjmových dverí skladoval balené pekárenské výrobky (krájané chleby) určené na umiestnenie na trh, štyri balenia cibulky sadzačky v perforovanom vrecku, kivi v košíku, dva jogurty, podľa vyjadrenia, patriace zamestnancom; v zázemí, v chladiacej vitríne, tovar skladoval nesystematicky, na viacerých policiach boli uložené slepačie vajcia spoločne s predmetmi zamestnancov (čokoláda, mlieko, rastlinná nátierka) a bagety, šaláty, maslo, knedle; vedľa manipulačného stola v zázemí skladoval obalové materiály (sáčky na pečivo a zeleninu) v otvorenom regáli, spoločne so znečistenou metlou; a umiestňoval na trh potraviny, v priestoroch a zariadeniach, so závažnými nedostatkami v prevádzkovej hygiene, ktoré boli dôvodom na uzavretie prevádzkarne;

- prakticky v každom rohu, kúte, v zázemí, aj na predajnej ploche, výskyt hrubých čiernych pavučín, na mnohých miestach, s množstvom zachytených tiel uhynutého hmyzu - najviac v okolí výkupu fliaš, za stolom v tomto priestore, za hasiacim prístrojom pri vstupe do predajne, za regálom s nealkoholickými nápojmi, v okolí radiátora pri výklade, ale aj na iných miestach;
- v rohu, v časti výkupu fliaš, za dverami, výskyt tiel uhynutého hmyzu v cca pol centimetrovej vrstve, nachádzala sa tu aj deratizačná stanička pokrytá vrstvou prachu a nečistôt;
- pod používaným zariadením, na predajnej ploche (pod všetkými regálmi, paletami, pod chladiacimi zariadeniami), nahromadené hrubé nečistoty, prach vo vrstve, úlomky potravín, nálety čiernej nečistoty;
- za chladiacim zariadením a za regálom s nealko nápojmi, výskyt nečistôt vo vrstvách, telá uhynutého hmyzu na regáli s vystavenými nealko nápojmi, vystavený tovar pokrytý prachom;
- v predsienke WC, pod umývadlom, výskyt tiel uhynutého hmyzu; na osušenie rúk používaná znečistená textília;
- v manipulačnej chodbe, pri vstupe do priestoru výkupu fliaš, sa nachádza stará stolička, vedľa nej rôzne zaprášené papierové predmety, kartónové krabice, plastové znečistené vedro; medzi stoličkou a stenou sú zachytené hrubé pavučiny so zachyteným hmyzom, vrstva hmyzu sa nachádzala aj na

podlahe, spolu s prachom a hrubou nečistotou;

- umývadlo v priestore výkupu fliaš pokryté vrstvou prachu; umývadlo na predajnej ploche znečistené hrdzavým vodným kameňom;
- v rohu medzi chladiacim zariadením s mäsovými výrobkami a regálom so zeleninou umiestnená zaprášená deratizačná stanička, vedľa nej podlaha znečistená vytečenou lepkavou tekutinou;
- na manipulačnom stole, pri výkupe fliaš, vrstva prachu a tiel uhynutého hmyzu;
- v zázemí v manipulačnej chodbe, v predsienke WC, v priestore výkupu fliaš a na predajnej ploche zaznamenaný výskyt lietajúceho hmyzu;
- regál s vystavenými slanými pochutinami s poškodeným, olúpaným náterom, znečistený nalepenou mastnou nečistotou;
- v kancelárii zaprášené šanóny, papiere na nástenke, klávesnica a počítač pokryté vrstvou prachu;
- v šatni na skrinkách uložené rôzne zaprášené predmety (topánky, kartónové krabice);
- v sprchovom kúte vedľa šatne skladované zaprášené fľaše s nealko nápojmi s dátumom minimálnej trvanlivosti: 10.06.2014 a cukrovinky s dátumom minimálnej trvanlivosti: 28.02.2014, topánky, pracovné odevy v plastovom vrecku;
- čistiace prostriedky ako Savo, Cilit Bang, Umy skladované v umývadle v zázemí, na čistenie používané znečistené, roztrhané textilie, znečistená lopatka s prilepenou vrstvou nečistôt;
- na príjmovej rampe vo vonkajšom prostredí stop s poškodeným, olupujúcim sa a opadávajúcim náterom, ako je to uvedené v zázname o úradnej kontrole potravín č. KE/2015/So,Na/10 zo dňa 16.03.2016.

4. Správny súd sa stotožnil so zistením a tvrdením žalovaného, že uvedeným konaním pod bodom 9/A a /B rozsudku krajského súdu, žalobca naplnil všetky znaky skutkovej podstaty iných správnych deliktov, uvedených pod bodom 8 tohto rozsudku, podľa ust. § 6 ods. 5 písm. d/ a § 12 ods. 1 písm. h/ a podľa ust. § 10 písm. a/, b/ a d/, ust. § 12 ods. 1 písm. b/ a g/ zákona o potravinách, § 2 ods. 2 a § 10 ods. 5 písm. e/ a h/ Výnosu Ministerstva pôdohospodárstva SR a Ministerstva zdravotníctva SR č. 28167/2007-OL.

5. Krajský súd konštatoval, že úlohou správneho súdu, pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu, podľa tretej časti druhej hlavy SSP je posudzovať, či si správny orgán vecne príslušný na konanie zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je podstatným porušením ustanovení o konaní, ktoré by mohlo mať za následok nezákonnosť napadnutého rozhodnutia. Účelom konania v správnom súdnom konaní je poskytnutie súdnej ochrany pred tvrdeným nezákonným rozhodnutím. Ak také rozhodnutie na základe zistení súdu bolo vydané v konaní, ktoré netrpí vadou spôsobilou ovplyvniť jeho zákonnosť a správny orgán svoje zistenie presvedčivo a s poukazom na procesné ustanovenia náležitosti odôvodní, niet dôvodu, aby sa súd zaoberal námietkami, ktoré sú len vysvetleniami doterajších postupov správneho orgánu v správnom konaní.

6. Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej právnej veci sa v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel, a posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis. Správny súd v intenciách tejto zásady postupoval aj vo veci žalobcu.

7. Sám žalobca, v žalobe ani v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu žalovaného, ani vo vyjadrení k upovedomeniu o začatí správneho konania voči, v bode 9 tohto rozsudku, zistenému skutkovému

stavu - v smere, že by uvedené skutkové podstaty nenaplnil - nenamietal, ale namietal, zhodne s vyjadrením žalobcu k upovedomeniu o začatí správneho konania a s odvolaním proti prvostupňovému rozhodnutiu, iba nedostatočné odôvodnenie intenzity závažnosti zisteného skutkového stavu žalovaným, pokiaľ ide o umiestňovanie potravín po dátume minimálnej trvanlivosti na trh, porušenia povinností a požiadaviek na hygienu potravín, manipulovanie s potravinami pri ich umiestňovaní na trh a nedostatkov zistených v spoločnom skladovaní navzájom nezlučiteľných druhov potravín, z čoho vyvodzuje aj neprímeranosť výšky uloženej sankcie podľa ust. § 28 ods. 2 písm. o/ zákona o potravinách.

8. Správny súd mal za to, že žalovaný k intenzite závažnosti zisteného skutkového stavu žalovaným, pokiaľ ide o umiestňovanie potravín po dátume minimálnej trvanlivosti na trh, zaujal skutkovo a právne správny názor, ak dôvodil, že „... vyhodnotil túto námietku žalobcu ako nepravdivú, irelevantnú a účelovú, s cieľom vyhnúť sa zodpovednosti za zistené protiprávne konanie“, potom je jeho argumentácia vecne správna a taktiež dostatočná, v smere nasledujúcej argumentácie v znení: „Je potrebné uviesť, že prvostupňový správny orgán sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vysporiadal s námietkami žalobcu uvedenými už aj v písomnom Stanovisku k upovedomeniu o začatí správneho konania zo dňa 26.09.2016. V prvej vete stanoviska správny orgán jasne deklaruje, že súhlasí so žalobcom, že konzumácia potravín po uplynutí dátumu minimálnej trvanlivosti nemusí predstavovať bezpečnostné riziko, avšak nesúhlasí s tvrdením, že táto skutočnosť odôvodňuje uloženie sankcie na spodnej hranici sadzby, s čím sa stotožnil aj žalovaný. Dátum minimálnej trvanlivosti je dátum, do ktorého si potravina, ak je riadne skladovaná, uchováva svoje špecifické vlastnosti (§ 2 ods. 2 písm. r/ Nariadenia (EÚ) č. 1169/2011). Inšpektori neskúmali podmienky skladovania potravín po uplynutí ich DMT, nezaoberali sa ich bezpečnosťou, nakoľko zákon o potravinách jednoznačne zakazuje potraviny po DMT umiestňovať na trh. Je potrebné uviesť, že potraviny po uplynutí dátumu minimálnej trvanlivosti nemusia javiť známky kazenia, čím by mohli ohroziť zdravie spotrebiteľa, môžu však meniť svoju kvalitu, pričom sa nejedná len o tvar, chuť a konzistenciu, ale znižuje sa ich biologická hodnota, čím sa stávajú pre spotrebiteľa neprehodnotnými a tým sú porušené jeho práva na trhu potravín, zvlášť v prípade, že sa predávajú veľmi dlhý čas po uplynutí ich dátumu minimálnej trvanlivosti. Dlhodobým skladovaním však môže byť porušená aj ich bezpečnosť. Bez preukázania nebezpečnosti takýchto potravín nie je možné ich automaticky označiť ako nebezpečné (pokiaľ to nie je ustanovené v legislatíve ako u potravín po uplynutí DS). Formuláciou Predaj potravín po uplynutí DMT poškodzuje záujmy konečného spotrebiteľa, ktorý očakáva, že si kúpi len kvalitné a bezpečné potraviny, neznamená, že potraviny predávané po uplynutí DMT boli nebezpečné. Uvedením slova „očakáva“ mal správny orgán na mysli predpokladané želanie spotrebiteľa. Jedinou záväznou časťou rozhodnutia je jeho výrok, v ktorom nie je zmienka o tom, že by žalobcovi bola ukladaná pokuta za umiestňovanie na trh potravín, ktoré nie sú bezpečné. Vzhľadom na vyššie uvedené ustanovenia právnych predpisov, zákon o potravinách jednoznačne zakazuje predávať akékoľvek množstvo potravín po uplynutí dátumu minimálnej trvanlivosti a pri zistení čo i len jedného druhu takejto potraviny, iba jeden deň po uplynutí trvanlivosti, stanovuje minimálnu výšku pokuty 1 000,- Eur. V tomto prípade bolo preukázané umiestňovanie na trh 3 druhov potravín po DMT. Uvedené nasvedčuje tomu, že žalobca nedôsledne a nedostatočne vykonával monitoring plynutia dátumov trvanlivosti u potravín umiestňovaných na trh. Povinnosťou žalobcu ako prevádzkovateľa bolo potraviny pravidelne kontrolovať, uvedený nedostatok včas zistiť, tovar vyradiť z obehu, oddelene uložiť, zreteľne označiť a v čo najkratšom čase odstrániť z priestorov predajne, čo splnené nebolo. Potraviny označené dátumom minimálnej trvanlivosti si uchovávajú svoje vlastnosti do uvedeného dátumu, ktorý na základe vykonaných skúšok určuje výrobca a podľa súčasne platnej legislatívy ho musia rešpektovať aj predajcovia potravín. Podľa názoru žalovaného je nepochybné, že žalobca ako predávajúci umiestňoval na trh potraviny po uplynutom DMT 502 dní, 52 dní, 32 dní a 5 dní a tým porušil zákaz určený všeobecne záväznými právnymi predpismi Slovenskej republiky, ktoré nie sú v rozpore so žiadnym predpisom Európskeho spoločenstva. Prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí nekonštatoval, že umiestnenie týchto výrobkov na trhu malo za následok ohrozenie zdravia konečného spotrebiteľa, nakoľko pre posúdenie správneho deliktu podľa § 28 ods. 4 písm. i/ sa takýto dôkaz nevyžaduje. Nie je na mieste úvaha či už správneho orgánu alebo žalobcu, akým spôsobom je ošetrovaná legislatíva v iných okolitých krajinách alebo úvaha o možnom použití potravín po uplynutí DMT na charitatívne účely. Je nutné uviesť, že správny orgán neignoruje zásadu hodnotenia závažnosti protiprávneho konania stanovenú v § 28 ods. 9 zákona o potravinách. Nie je možné ukladať pokutu iba

na základe jednostranného hodnotenia „závažnosti“ dvoch protiprávnych konaní, a to porovnávaním závažnosti predaja potravín po uplynutí ich dátumu spotreby (čo zistené nebolo) a dátumu minimálnej trvanlivosti. Kritériá je potrebné hodnotiť komplexne, zo všetkých zákonných hľadísk, v danom prípade prihliadať aj na minulosť účastníka konania a na skutočnosť, že pokuta vo výške 3 000,- Eur uložená Rozhodnutím žalovaného č.k. 2139/2016 zo dňa 19.07.2016, za závažné nedostatky zistené počas úradnej kontroly potravín dňa 06.05.2015 nebola dostatočne výchovná, ba ani účinná. Pri tejto úradnej kontrole boli zistené závažné nedostatky, ale pri úradnej kontrole dňa 16.03.2016 boli zistené závažnejšie hygienické nedostatky, na základe čoho muselo dôjsť až k uzavretiu prevádzkarne do odstránenia nedostatkov. Minulosť je jedným z kritérií pri hodnotení - určení výšky pokuty podľa § 28 ods. 9 zákona o potravinách. Napriek prvostupňovým správny orgánom konštatovanej objektívnej zodpovednosti účastníka konania správny orgán, pri určení výšky sankcie, nezohľadnil okolnosti, za ktorých došlo k protiprávnemu konaniu a nezobral do úvahy, do akej miery zamestnanci toto konanie ovplyvnili. Sme toho názoru, že len argumentácia správneho orgánu objektívnou zodpovednosťou účastníka konania je odopieraním vyvodenia zákonnej zodpovednosti podľa § 4 ods. 3 a § 29 ods. d/, t.j. postihnutia skutočne zodpovednej osoby (pôvodcu porušenia zákona) a je porušením povinnosti správneho orgánu konať nestranne vo veci porušenia zákona o potravinách, čím dochádza k porušeniu ústavnoprávnej zásady rovnosti subjektov“ koniec citátu. S uvedenými námietkami nebolo možné sa stotožniť z nasledovných dôvodov: Podľa § 4 zákona o potravinách: (1) Prevádzkovatelia sú povinní na všetkých stupňoch výroby, spracúvania a distribúcie, vrátane predaja na diaľku, dodržiavať požiadavky upravené týmto zákonom a osobitnými predpismi. (2) Prevádzkovatelia potravinárskych podnikov sú ďalej povinní ... c) zabezpečiť, aby zamestnanci, ktorí prichádzajú priamo alebo nepriamo do styku s potravinami, boli poučení a vyškolení o hygiene potravín podľa osobitného predpisu v rozsahu primeranom pracovným činnosťami, ktoré vykonávajú. Podľa § 12 ods. 1 zákona o potravinách ten, kto predáva potraviny vrátane predaja na diaľku a) zodpovedá za bezpečnosť a kvalitu predávaných potravín; h) nesmie predávať potraviny po uplynutí dátumu spotreby a dátumu minimálnej trvanlivosti. Podľa § 29 ods. 1 písm. d/ zákona o potravinách sa priestupku podľa tohto zákona dopustí fyzická osoba, ktorá porušuje povinnosti a požiadavky na hygienu výroby potravín, manipulovania s nimi a ich umiestňovaním na trh. Podľa čl. 3 ods. 2 Nariadenia (ES) č. 178/2002: „potravinársky podnik“ znamená akýkoľvek podnik, či už pre zisk alebo nie, štátny alebo súkromný, vykonávajúci ktorúkoľvek z činností súvisiacich s ktorýmkoľvek stupňom výroby, spracúvania a distribúcie potravín; ods. 3: „prevádzkovateľ potravinárskeho podniku“ znamená fyzické alebo právnické osoby zodpovedné za zabezpečenie toho, aby sa v potravinárskom podniku, pod ich kontrolou, plnili požiadavky potravinového práva; ods. 8 Nariadenia (ES) č. 178/2002 „umiestnenie na trhu“ znamená skladovanie, uchovávanie potravín alebo krmív na účely predaja, vrátane ponúkania na predaj, alebo akúkoľvek inú formu prevodu, či už bezplatnú alebo nie a predaj, distribúciu a iné formy prevodu samy o sebe. Z uvedených ustanovení jasne vyplýva, že ten kto predáva potraviny sa dopúšťa porušenia § 12 ods. 1 zákona o potravinách, v tomto prípade je to právnická osoba, spoločnosť s ručením obmedzeným, s obchodným menom KARMEN - veľkoobchod potravín s.r.o., Strojnícka 15, 080 01 Prešov, IČO: 36 447 269. Protiprávneho konania sa teda dopustila uvedená obchodná spoločnosť, ktorá v zmysle výpisu z obchodného registra Okresného súdu Prešov, oddiel s.r.o, vložka číslo: 10382/P má v predmete činnosti aj obchodnú činnosť, ktorú vykonáva sústavne, koná vo vlastnom mene, na vlastnú zodpovednosť, za účelom dosiahnutia zisku a nie ako tvrdí žalobca, jeho zamestnanci ako fyzické osoby. Umiestňovanie na trh potravín po uplynutí DMT nemožno posúdiť ako priestupok podľa § 29 ods. 1 písm. d/ zákona o potravinách, nakoľko tento skutok nie je porušením povinnosti a požiadavky na hygienu manipulovania s potravinami, nespáchala ho predavačka ako fyzická osoba. Priestupok, podľa ktorého žiada žalobca postihnúť zamestnancov, je zavinené konanie, ktoré je potrebné nielen dôsledne preukázať, ale priestupkom je konanie vtedy, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný v tomto prípade podľa zákona o potravinách, čo v danom prípade splnené nie je, naopak, je možné postihnúť účastníka konania za iný správny delikt. Ak právnická osoba umiestňuje na trh potraviny po uplynutí dátumu minimálnej trvanlivosti, porušuje zákaz ich umiestňovania na trh, dopúšťa sa podľa zákona o potravinách iného správneho deliktu podľa § 28 ods. 4 písm. i/. Ukladanie pokút za iné správne delikty má prednosť pred uplatnením zákona o priestupkoch. V danej veci je rozhodujúce zistenie, komu prináleží zodpovednosť za porušenie povinností ustanovených v zákone o potravinách a osobitných predpisov, zistených počas úradnej kontroly. Ak chod kontrolovanej prevádzkarne zabezpečuje a potraviny predáva právnická osoba

alebo fyzická osoba - podnikateľ, táto je aj zodpovedná za prípadné porušenia zákona o potravinách alebo osobitných predpisov. V takomto prípade je irelevantné, že zo strany personálu predajne dôjde, neplnením svojich základných povinností, k porušeniu niektorých ustanovení platnej legislatívy potravinového práva. Personál predajne, teda zamestnanci, sú vo vzťahu k prevádzkovateľovi potravinárskeho podniku - právnickej osobe v pracovnoprávnom pomere alebo inom obdobnom závislom pomere, čiže nevykonávajú podnikateľskú činnosť. Za predaj potravín po určenej lehote teda plne zodpovedá žalobca, jeho zodpovednosť za plnenie povinností je postavená na princípe objektívnej zodpovednosti, pri ktorej sa zavinenie neskúma. Správny orgán však pri určení pokuty zohľadňuje aj okolnosti, za ktorých došlo k protiprávnemu konaniu a berie do úvahy, do akej miery zamestnanci toto konanie ovplyvňujú. Za dodržiavanie zákonných ustanovení potravinového práva objektívne zodpovedá ten, kto potraviny umiestňuje na trh (predávajúci), teda žalobca. Je povinný dodržiavať všetky zákonom stanovené podmienky, za ich dodržiavanie zodpovedá bez ohľadu na akékoľvek okolnosti, ktoré spôsobili ich porušenie. Ide o objektívnu zodpovednosť bez možnosti liberácie. Zistené porušenie právnych predpisov bolo dostatočne preukázané a zdokumentované. Jednou zo základných povinností žalobcu ako prevádzkovateľa potravinárskeho podniku je, aby si, vzhľadom k veľkosti prevádzky a rozsahu sortimentu, včas prijal vhodné a účinné opatrenia k tomu, aby všetky povinnosti a požiadavky potravinového práva boli nepretržite dodržiavané a jeho vnútorný kontrolný systém má byť účinný natoľko, aby predišiel porušeniam zákona. Je zákonnou povinnosťou prevádzkovateľa vyradiť z predaja potraviny po uplynutí dátumu minimálnej trvanlivosti, nakoľko takýto predaj je neprípustný. Zodpovednosť žalobca v plnej miere znáša aj za svojich zamestnancov, ktorí musia byť preškolení, musia mať znalosti o platnej potravinovej legislatíve, musia dodržiavať všetky hygienické požiadavky na manipuláciu s potravinami a zaobchádzať s potravinami tak, aby sa neporušovala ich bezpečnosť a kvalita. Žalobca ako prevádzkovateľ musí kontrolovať výkon svojich zamestnancov napr. aj pri dodržiavaní prevádzkovej a osobnej hygieny. Žalobca má ako zamestnávateľ právo vyvodiť zodpovednosť voči zamestnancovi za škodu spôsobenú mu porušením pracovných povinností. Nebol dôvod skúmať skladovanie predmetných potravín po DMT alebo vykonať ich laboratórny rozbor nakoľko pre posúdenie správneho deliktu podľa § 28 ods. 4 písm. i/ sa takýto dôkaz nevyžaduje: Podľa § 6 ods. 5 písm. d/ zákona o potravinách na trh je zakázané umiestňovať potraviny po uplynutom dátume spotreby alebo dátume minimálnej trvanlivosti. Podľa § 12 ods. 1 písm. h/ zákona o potravinách ten, kto predáva potraviny, vrátane predaja na diaľku, nesmie predávať potraviny po uplynutí dátumu spotreby a dátumu minimálnej trvanlivosti.“ Vyššie uvedené skutkové zistenia (bod 9 napadnutého rozsudku) zodpovedajú obsahu spisového materiálu žalovaného a ich právne zhodnotenie zodpovedá platnej právnej úprave, ako na to odkazuje žalovaný v rozhodnutí a správny súd v bode 8 rozsudku.

9. K námietkam žalobcu, týkajúcim sa porušenia povinností a požiadaviek na hygienu potravín, manipulovanie s potravinami pri ich umiestňovaní na trh uvedeným v bode II časti B žaloby žalovaný uviedol, že: „Podľa článku 4 Nariadenia (ES) č. 852/2004 musia prevádzkovatelia potravinárskych podnikov spĺňať príslušné hygienické požiadavky, teda aj všeobecné hygienické požiadavky uvedené v Prílohách I a II k danému nariadeniu. Uvedené požiadavky zodpovedajú tomu, čo sa v medzinárodnom rámci (napr. WHO, FAO a Codex a ISO) označuje ako programy nevyhnutných požiadaviek. Podľa článku 5 Nariadenia (ES) č. 852/2004 musia prevádzkovatelia potravinárskych podnikov určiť, zaviesť a zachovávať trvalý postup alebo postupy založené na zásadách analýzy nebezpečenstva a kritických kontrolných bodov. Zásady HACCP sa vo všeobecnosti považujú za užitočný nástroj prevádzkovateľov potravinárskych podnikov na kontrolu nebezpečenstiev spojených s potravinami a sú medzinárodne uznávané. Spolu so zásadami stanovenými v Nariadení (ES) č. 178/2002 (analýza rizika, zásada preventívnosti, transparentnosť, komunikácia, primárna zodpovednosť prevádzkovateľov potravinárskych podnikov a výsledovateľnosť) tvoria tieto dva uvedené články právny základ európskeho systému riadenia bezpečnosti potravín, ktorý musia prevádzkovatelia potravinárskych podnikov dodržiavať. Žalovaný nepochybuje o snahe žalobcu aplikovať do praxe požiadavky legislatívy a vypracovaním interného systému dokumentácie zabezpečiť prostredníctvom vyškolených pracovníkov ich aplikáciu v praxi. Kontrolou boli ale zistené závažné hygienické nedostatky, bolo zistené, že požiadavky legislatívy nie sú plnené. Žalovanému bola predložená analýza rizika a vplyv jednotlivých hygienických nedostatkov zistených pri úradnej kontrole potravín dňa 16.03.2016 na bezpečnosť potravín, vypracovaná odbornou spôsobilou osobou. Je nutné uviesť, že táto analýza bola vypracovaná

jednoznačne v prospech žalobcu. Biologické riziko vyhodnocuje prvým a druhým stupňom, teda buď žiadne alebo malé, fyzikálne a chemické riziko žiadne. Nie je možné sa stotožniť s hodnotením biologického rizika a názorom, že telá uhynutého hmyzu sú síce potenciálnym biologickým rizikom, ale boli zistené v priestoroch, kde sa s potravinami nemanipuluje, a preto uplatnenie biologického rizika je nepravdepodobné a pravdepodobnosť kontaminácie originálne balených potravín, ktoré sú skladované a predávané v iných priestoroch je prakticky nulová, nakoľko toto biologické nebezpečenstvo nemôže v opísaných podmienkach reálne priamo kontaminovať obaly originálne balených potravín ani potraviny zabalené v priamych obaloch. Aj výskyt lietajúceho hmyzu v zázemí v manipulačnej chodbe, v predsienke WC, v priestore výkupu fliaš a na predajnej ploche (výskyt na predajnej ploche odborník nehodnotil) je vyhodnotený ako biologické riziko priameho ohrozenia potravín mikroorganizmami v dôsledku uvedeného - žiadne, nepravdepodobný kontakt nečistôt - biologických kontaminantov s potravinami a ich následná kontaminácia. K uvedenému je nutné uviesť, že žalobca podcenil toto biologické riziko, vôbec sa nezaoberal nebalenými potravinami - ovocie a zelenia, pekárenské výrobky a opomenul, že lietajúci hmyz sa nezdržiava iba v jednom priestore. Predložené dôkazy - vyhotovená fotodokumentácia, svedčia o rozsahu zistených nedostatkov a ich nezlučiteľnosti s potravinárskou prevádzkarňou. Z analýzy rizika vyhotovenej žalobcom je zrejmé, že mnohé zistené nedostatky bagatelizuje, zľahčuje, podceňuje. Telá uhynutého hmyzu, pôvodne lietajúceho - mušky rodu *Drosophila* (Octomilka), sú nevyhnutným návštevníkom potravinárskych prevádzok. Aj keď je to drobná, asi 2 mm muška, rada si pochutnáva na potravinách, vyžiera dužinu plodov ovocia, poranené miesta sú vstupnou bránou pre choroby spôsobujúce sekundárne poškodenie plodov, ktoré potom mäkne a hnie. Samičky kladú na potraviny vajíčka, z ktorých sa liahnu bezohé larvy, ktoré sú všežravé, živia sa nielen dužinou ovocia, ale aj mikroorganizmami a kvasinkami, ktoré taktiež vytvárajú. Larvy sa dvakrát zvliekajú, ich zbytky sú živnou pôdou pre ďalší hmyz, konzumujú ich napríklad mravce. Neskôr sa z larvy stáva biela kukla, ktorá postupne hnedne, až sa z nej vyliahne malá muška. Tento hmyz sa vyznačuje veľmi vysokou reprodukčnou schopnosťou. Výskyt uhynutých tiel bol zistený na rôznych miestach kontrolovanej prevádzkarne, v pavučinách, vo výkupe fliaš, na regáli s nealkoholickými nápojmi, v predsienke WC, v manipulačnej chodbe, výskyt lietajúceho hmyzu bol zaznamenaný v manipulačnej chodbe, v predsienke WC, v priestore výkupu fliaš, ale aj na predajnej ploche. Mušky prilietavajú po „čuchu“ a vyhľadávajú nahnívajúce ovocie či už v odpadkoch, alebo v regáloch predajní, ale nepohrdnú ani zbytkami nealkoholických nápojov alebo alkoholických nápojov vo fľašiach vo výkupe fliaš. „Octomilky“ sú vektormi šírenia mikrobiologickej kontaminácie, nielenže prenášajú mikroorganizmy (baktérie, kvasinky, či spóry plesní) na svojom tele, ale prispievajú aj k mikrobiologickému rozkladu potravín svojimi výlučkami, zvliekajúcimi sa pokožkami, či telami uhynutých jedincov. Výskyt škodcov musí byť zo strany žalobcu neustále sledovaný a v prípade jeho zistenia, musí neodkladne vykonať opatrenia, aby včas vzniknutému stavu zabránil, aby zabránil ďalšiemu šíreniu škodcov. Preto je dôležité vykonávať preventívne hygienické opatrenia, ktorých cieľom je vytvoriť vo vnútri, ale i v okolí prevádzkarne, podmienky nepriaznivé pre ich život, ďalšie rozmnožovanie a zamedziť im prístup k látkam, ktoré sú ich potravou. Prerekvizitné, preventívne požiadavky sú ustanovené v potravinovej legislatíve, ktorú musí dodržiavať každý prevádzkovateľ potravinárskeho podniku, teda aj žalobca. Orgán úradnej kontroly potravín je na základe výsledkov úradnej kontroly potravín, pri ohrození zdravia spotrebiteľa, oprávnený pozastaviť prevádzku alebo ju zatvoriť, ak nie je možné odstrániť bezodkladne zistené nedostatky, najmä pri „... zistení prítomnosti hmyzu v akomkoľvek štádiu vývoja alebo príznakov ich prítomnosti (§ 20 ods. 12 zákona o potravinách)“. Žalovaný sa s postupom inšpektorov RVPS Košice - mesto stotožnil, nakoľko dodržali zákon, keď prevádzkareň uzatvorili z dôvodu zistenia závažných hygienických nedostatkov. Inšpektormi zistený výskyt lietajúceho hmyzu je v potravinárskych prevádzkach nepripustný. Žalobca namieta voči výroku správneho orgánu „uvedené závažné nedostatky v prevádzkovej hygiene, ktoré boli dôvodom na uzavretie prevádzkarne predstavujú predovšetkým riziko fyzikálnej kontaminácie, ktorú predložená analýza vyhodnocuje ako nevýznamnú, resp. žiadnu“. Žalovaný čiastočne súhlasí s námietkou, nakoľko sa predovšetkým nejednalo iba o riziko fyzikálnej kontaminácie, ale v mnohých prípadoch najmä o riziko biologickej, resp. mikrobiologickej kontaminácie. Na druhej strane ale uznáva, že analýza predložená žalobcom neuvádza žiadnu možnú fyzikálnu kontamináciu, aj keď bol zistený opadávajúci, silne sa olupujúci tmavý náter stropu na príjmovej rampe (viď foto), ktorý môže spôsobiť exogénnu kontamináciu potravín preberaných na príjmovej rampe, najmä nebalených pekárenských výrobkov, práve časticami olupujúceho sa náteru, čo

žalovaný považuje za fyzikálne riziko. Podľa predloženej analýzy rizika, nebolo zaznamenané žiadne riziko chemickej kontaminácie. Čistiace prostriedky neboli skladované oddelene ako ustanovuje legislatíva, ale v umývadle v zázemí prevádzkarne. Čo predstavuje vysoké riziko chemickej kontaminácie potravín práve prípravkami Savo, Cilit Bang a Umy. Čistiace prostriedky sa nesmú skladovať v priestoroch, v ktorých sa manipuluje s potravinami. Potravinárska prevádzka - predajňa pozostáva z predajnej časti a zázemia. Súčasťou zázemia sú skladovacie miestnosti a skladovacie zariadenia - súčasťou skladovacích priestorov sú aj chodby a priestory, cez ktoré sa do prevádzky dodávajú potraviny. Ďalej v zázemí prevádzky sú priestory (miestnosti), ktoré sú dôležité k samotnému výkonu umiestňovaniu potravín na trh. Sú to sociálne zariadenia (šatne, WC, umyvárne), kancelárie, miestnosti na ukladanie čistiacich prostriedkov. Z uvedeného je zrejmé, že všetky priestory patriace k takej prevádzkarni, v ktorej sa manipuluje s potravinami, alebo v ktorých sa potraviny nachádzajú, sa považujú za potravinárske priestory. Je potrebné tiež uviesť, že do hygieny potravín patrí nielen to, čo je v priamom kontakte s potravinou, ale aj, napr. hygiena prostredia, okolia, priestorov a zariadení. V konaní nebolo preukázané, že došlo ku kontaminácii skladovaných potravín a následne k narušeniu ich kvality alebo bezpečnosti, avšak pre naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 28 ods. 2 písm. o/ zákona o potravinách sa takéto zistenie ani nevyžaduje. Právne predpisy v oblasti prevádzkovej hygieny majú predovšetkým preventívny charakter. Povinnosti v oblasti hygieny sa vzťahujú na všetky vnútorné a vonkajšie priestory prevádzkarne, nie iba na tie, kde priamo dochádza k výrobe potravín, manipulácii s potravinami a umiestňovaniu na trh. Prevádzkovatelia potravinárskych podnikov sú povinní zabezpečiť, aby všetky stupne výroby, spracovania a distribúcie potravín pod ich kontrolou spĺňali príslušné hygienické požiadavky. Je potrebné tiež uviesť, že do hygieny potravín patrí nielen to, čo je v priamom kontakte s potravinou, ale aj napr. hygiena prostredia, okolia, priestorov a zariadení. Nemožno súhlasiť ani s námietkou žalobcu, že opis pochybení sa opakuje vo viacerých bodoch (prach, hmyz), čím dochádza k duplicitě zistených nedostatkov a navodeniu domnienky množstva pochybení. Prvostupňový správny orgán presne zaznamenal zistené nedostatky tak ako sa vyskytovali, na rôznych miestach v prevádzkarni, čím k duplicitě neprichádza. Zistenia nenavodzujú domnienku množstva pochybení, k takému množstvu hygienických pochybení aj skutočne došlo. Taktiež je zarážajúce, že zvýšenú tvorbu prachu a nečistôt v predajni žalobcu odôvodňuje a hrubo vytlačeným písmom zväčšuje, že predmetnú predajňu v danom období v čase zvýšenej prašnosti po zime navštívilo cca 200 spotrebiteľov. Zabúda na svoje povinnosti, že v čase zvýšenej prašnosti, treba zvýšiť aj frekvenciu čistenia prevádzky tak, aby bola neustále udržiavaná v čistote a poriadku. Je žiaduce, aby žalobca, v záujme predchádzania vzniku akéhokoľvek nebezpečia alebo obmedzenia rizika na prijateľnú mieru, zaistil dostatočne účinnú vnútornú kontrolu všetkých činností súvisiacich s hygienou prevádzky a tak zabezpečil prevenciu a pripravenosť na účely riadenia bezpečnosti predávaných potravín.“, tak súdu sa takéto argumentácia žalovaného uvedená aj v obsahu žalovaného rozhodnutia javí ako dostatočne odôvodnená a aj logická a presvedčivá, majúca oporu v bode 8 citovaných zákonných ustanovení a aj skutkové zistenia žalovaného zodpovedajú obsahu spisu žalovaného a vyplývajú aj z CD-čka, na ktorom zistenia žalovaného boli súdu vizuálne preukázané.

10. K námietkam žalobcu uvedeným v bode II časti C žaloby týkajúcej sa nedostatkov zistených v spoločnom skladovaní navzájom nezlučiteľných druhov potravín žalovaný uviedol, že: „Podľa § 12 ods. 1 písm. a/ zákona o potravinách ten, kto predáva potraviny, vrátane predaja na diaľku, zodpovedá za ich bezpečnosť a kvalitu. Podľa § 10 písm. d/ zákona o potravinách ten, kto skladuje potraviny a zložky na ich výrobu, je povinný dodržiavať ustanovenia osobitného predpisu a zabezpečiť oddelené skladovanie nezlučiteľných druhov výrobkov vzájomne ovplyvňujúcich bezpečnosť a kvalitu. Podľa § 12 ods. 1 písm. g/ zákona o potravinách ten, kto predáva potraviny, vrátane predaja na diaľku nesmie spoločne predávať nezlučiteľné druhy výrobkov vzájomne ovplyvňujúce ich bezpečnosť a kvalitu. Podľa Prílohy II Kapitoly IX ods. 3 Nariadenia (ES) č. 852/2004 potraviny sa musia na všetkých stupňoch výroby, spracovania a distribúcie chrániť pred akoukoľvek kontamináciou, ktorá by mohla spôsobiť, že potraviny budú nevhodné na ľudskú spotrebu, škodlivé pre zdravie alebo kontaminované takým spôsobom, že by bolo bezdôvodné očakávať, že by sa mohli v takom stave konzumovať. Počas výkonu úradnej kontroly potravín dňa 16.03.2016 inšpektori zistili spoločné skladovanie nezlučiteľných druhov výrobkov vzájomne ovplyvňujúcich kvalitu, a to:

- v predajni, v chladiacej vitríne, spoločne skladoval nezlučiteľné druhy potravín - čerstvé slepačie vajcia

a bagety, na preložkách s vajcami bolo položené droždie;

- na manipulačnom stole, v blízkosti príjmových dverí, skladoval balené pekárenské výrobky (krájané chleby) určené na umiestnenie na trh, štyri balenia cibulky sadzačky v perforovanom vrecku, kivi v košíku, dva jogurty podľa vyjadrenia patriace zamestnancom;

- v zázemí v chladiacej vitríne skladoval tovar nesystematicky, na viacerých policiach boli uložené slepačie vajcia spoločne s predmetmi zamestnancov (čokoláda, mlieko, rastlinná nátierka) a bagety, šaláty, maslo, knedle;

- vedľa manipulačného stola, v zázemí, skladoval obalové materiály (sáčky na pečivo a zeleninu) v otvorenom regáli spoločne so znečistenou metlou.

11. Ako vyplýva z vyjadrenia prvostupňového orgánu, uvedeného v odôvodnení napadnutého rozhodnutia (cit.): Prevádzkovatelia sú povinní na všetkých stupňoch výroby, spracovania a distribúcie chrániť pred akoukoľvek kontamináciou, ktorá by mohla spôsobiť, že potraviny budú nevhodné na ľudskú spotrebu, škodlivé pre zdravie alebo kontaminované takým spôsobom, že by bolo bezdôvodné očakávať, že by sa mohli v takom stave konzumovať. Slepačie vajcia z mikrobiologického hľadiska predstavujú skupinu vysoko rizikových potravín. Okrem mikrobiologického rizika môžu potraviny kontaminovať trusom, ktorý sa na škrupine slepačích vajec nezriedka vyskytuje, či vytečeným obsahom. Potraviny, ktoré sú určené k priamej spotrebe definuje Nariadenie Komisie (ES) č. 2073/2005 o mikrobiologických kritériách pre potraviny čl. 2 takto: Je to potravina, ktorú producent alebo výrobca určil na priamu ľudskú spotrebu bez toho, aby ju bolo potrebné variť alebo inak opracovať na účinné odstránenie alebo zníženie príslušných mikroorganizmov na prijateľnú úroveň. Pokiaľ sa do potraviny v priebehu výroby, distribúcie alebo skladovania dostali baktérie spôsobujúce ochorenia (napr. porušením obalu, nevhodným spracovaním, z prostredia, od pracovníkov atď.), môžu sa pri nedodržaní podmienok skladovania rozmnožovať a potravina môže byť zdraviu škodlivá. Skladovaním slepačích vajec a bagiet, ktoré sa konzumujú priamo, teda bez nutnosti ich ďalšieho ošetrovania umytím, ošúpaním, či tepelnou úpravou, jednoznačne došlo k porušeniu základných zásad pre hygienu skladovania a manipulácie s potravinami. Správny orgán sa nestotožňuje ani s tvrdením, že legislatíva nedefinuje pojem navzájom nezlučiteľné druhy potravín. Jedná sa o potraviny, ktoré by pri spoločnom predaji mohli nepriaznivo ovplyvňovať organoleptické vlastnosti alebo mikrobiologickú kvalitu iných potravín a výrobkov. S týmto názorom sa žalovaný stotožnil. V potravinovej legislatíve nie je taxatívne uvedené, ktoré druhy potravín sa považujú z hľadiska spoločného predaja za nezlučiteľné. Na základe základných poznatkov o hygiene potravín možno uviesť, že kvalitu a bezpečnosť predávaných potravín, môžu ovplyvňovať výrobky s výrazným zápachom alebo vôňou (balené, krájané chleby spolu s cibulkou sadzačkou), výrobky surové a tepelne opracované, balené a nebalené, potravinárske a nepotravinárske a výrobky spôsobujúce možnú kontamináciu potravín s výrobkami určenými na priamy konzum (čerstvé slepačie vajcia a bagety, slepačie vajcia spoločne s predmetmi zamestnancov (čokoláda, mlieko, rastlinná nátierka) a bagetami, šalátom, maslom, knedľami). Preto je na inšpektoroch RVPS, aby takéto predaj posúdili a zaobstarali všetky dôkazy a skutočnosti dôležité pre ich rozhodnutie. Žalovaný sa s ich zisteniami stotožnil a tvrdenie žalobcu, podľa ktorého, ak je podozrenie, že došlo k vzájomnému ovplyvneniu kvality alebo bezpečnosti pri spoločnom skladovaní rôznych druhov potravín, je náležité objektívne preukázať k akej kontaminácii/zmene kvality a konkrétnej potraviny reálne došlo, pokladá za irelevantné. V prípade zistenia kontaminácie potraviny, vplyvom jej nesprávneho uchovávaného alebo skladovania, by žalobca nebol postihovaný za nesplnenie preventívnych požiadaviek na hygienu potravín, ale po preukázaní nebezpečnosti potraviny podľa prísnejších legislatívnych pravidiel. Je diametrálne odlišné hovoriť o možnej kontaminácii ďalších potravín v dôsledku nesprávneho skladovania a porušovania hygienických, preventívnych požiadaviek alebo o skutočnej kontaminácii potraviny preukázanej „laboratórnym testom“, teda preukázania jej nebezpečnosti. Aj napriek skutočnosti, že vajcia pochádzali zo slovenského chovu a sú riadne kontrolované, vždy treba mať na zreteli možnosť mikrobiálnej kontaminácie nielen samotných vajec, ale aj ich obalov. Každý obchodník má skúsenosti, že aj napriek zabezpečenej opatrnosti, počas manipulácie so zabalenými vajcami, môže dôjsť k ich vytečeniu a ovplyvneniu kvality a bezpečnosti potravín nachádzajúcich sa v ich tesnej blízkosti. Aj sám žalobca uznáva, že najmä z preventívnych dôvodov má v prevádzke zavedený systém oddeleného skladovania navzájom nezlučiteľných druhov potravín, tak ako to bolo preukázané aj pri dodatočnej úradnej kontrole potravín dňa 17.03.2016 a stanovujú ho aj ustanovenia uvedené v pláne HACCP citované v odvolaní. Predložený interný kontrolný

záznam bol vyhotovený dňa 18.11.2015 a z dôvodu zisteným nedostatkov dňa 16.03.2016 sa frekvencia vnútorných kontrol javí ako nedostatočná, vyžadujúca častejšie vnútorné kontroly konkrétnej individuálnej zodpovednosti jednotlivých osôb zamestnaných na prevádzke. Hoci nebola preukázaná kontaminácia potravín, právne predpisy v oblasti prevádzkovej hygieny majú predovšetkým preventívny charakter. Ustanovenia potravinového práva sú zamerané predovšetkým na predchádzanie porušenia alebo ohrozenia spotrebiteľa na trhu potravín.“, potom k týmto argumentom žalovaného niet čo dodať, pretože zodpovedajú obsahu rozhodnutia žalovaného, a preto, aj podľa názoru súdu, s týmito námietkami sa žalovaný vysporiadal dostatočným spôsobom v žalovanom rozhodnutí. K námietke žalobcu spočívajúcej v tvrdení: „To, že uvedené podmienky neboli v čase úradnej kontroly potravín dňa 16.3.2016 úplne dodržané je jednoznačným individuálnym pochybením personálu predajne - konkrétnych zamestnancov.“ Žalovaný, podľa názoru súdu, zaujal jasné a správne stanovisko, ak argumentoval, že: „Podľa súčasne platného zákona o potravinách miera zavinenia nie je zákonným kritériom, ktoré musí správny orgán pri určovaní výšky pokuty zohľadňovať. Samotná zodpovednosť prevádzkovateľa za plnenie povinností určených potravinovým právom je postavená na princípe objektívnej zodpovednosti, pri ktorej sa zavinenie neskúma. Znamená to, že táto zodpovednosť existuje bez ohľadu na druh zavinenia, účastník konania zodpovedá za protiprávny výsledok a ten bol v danom prípade presne a spoľahlivo zistený a písomne a fotograficky zdokumentovaný. Pri posúdení miery zavinenia žalovaný zistil, že za všetky zistené nedostatky zodpovedá výlučne žalobca. V zmysle zákona o potravinách sankciou za porušenie jeho ustanovení je pokuta vo výške určenej v § 28 tohto zákona, pričom pri jej určení sa podľa § 28 ods. 9 uvedeného zákona prihliada na závažnosť, trvanie, následky protiprávneho konania, minulosť prevádzkovateľa a na to, či ide o opakované protiprávne konanie. Podľa § 12 ods. 1 písm. b/ zákona o potravinách ten, kto predáva potraviny, vrátane predaja na diaľku, je povinný zabezpečiť hygienu predaja podľa osobitného predpisu [Nariadenia (ES) č. 852/2004], najmä vykonávať sústavné upratovanie, čistenie všetkého zariadenia používaného pri predaji, dezinfekciu a v prípade potreby vykonanie dezinfekcie a deratizácie podľa všeobecne záväzných právnych predpisov: Podľa článku 1 Nariadenia (ES) č. 852/2004, ktorý ustanovuje rozsah pôsobnosti, je uvedené, že toto nariadenie ustanovuje všeobecné predpisy o hygiene potravín pre prevádzkovateľov potravinárskych podnikov s prihliadnutím na ďalej uvádzané zásady: ods. 1 písm. a/ prvotná zodpovednosť za bezpečnosť potravín spočíva na prevádzkovateľovi potravinárskeho podniku. Podľa článku 3 Nariadenia (ES) č. 852/2004, prevádzkovatelia potravinárskych podnikov zabezpečujú, aby všetky stupne výroby, spracovania a distribúcie potravín pod ich kontrolou spĺňali príslušné hygienické požiadavky ustanovené v tomto nariadení. Podľa článku 4 Nariadenia (ES) č. 852/2004, v ktorom sú uvedené všeobecné a osobitné hygienické požiadavky, ods. 2 Prevádzkovatelia potravinárskych podnikov, ktorí vykonávajú akýkoľvek stupeň výroby, spracovania alebo distribúcie potravín nasledujúci po tých stupňoch, na ktoré sa vzťahuje odsek 1, dodržiavajú všeobecné hygienické požiadavky ustanovené v prílohe II a všetky osobitné požiadavky ustanovené v nariadení (ES) č. 853/2004, ods. 3 Prevádzkovatelia potravinárskych podnikov prijímú, ako je to vhodné, tieto osobitné hygienické opatrenia: a) dodržiavanie mikrobiologických kritérií pre potraviny; b) postupy potrebné na splnenie cieľov stanovených na dosiahnutie cieľov tohto nariadenia; c) dodržiavanie požiadaviek na kontrolu teplôt pre potraviny; d) zachovanie chladiarenského reťazca; e) odber vzoriek a analýza. Podľa článku 5 ods. 1 Nariadenia (ES) č. 852/2004, prevádzkovatelia potravinárskych podnikov musia určiť, zaviesť a zachovávať trvalý postup alebo postupy založené na zásadách HACCP. Podľa článku 5 ods. 4 Nariadenia (ES) č. 852/2004 prevádzkovatelia potravinárskych podnikov a) poskytujú príslušnému orgánu dôkaz o dodržiavaní odseku 1 spôsobom, ktorým to príslušný orgán s ohľadom na druh a veľkosť potravinárskeho podniku vyžaduje; b) zabezpečujú, aby boli všetky dokumenty opisujúce postupy vypracované v súlade s týmto článkom vždy aktuálne; c) uchovávajú na primeraný čas akékoľvek ďalšie dokumenty a záznamy. Podľa Prílohy II kapitoly XII Nariadenia (ES) č. 852/2004 prevádzkovatelia potravinárskych podnikov musia zabezpečiť, aby bol nad osobami, ktoré zaobchádzajú s potravinami dozor a aby boli primerane ich pracovnej činnosti poučené a/alebo zaškolené vo veciach hygieny potravín. Podľa článku 3 ods. 3 Nariadenia (ES) č. 178/2002 prevádzkovateľa potravinárskeho podniku je fyzická alebo právnická osoba zodpovedná za zabezpečenie toho, aby sa v potravinárskom podniku pod ich kontrolou plnili požiadavky zákona o potravinách. Podľa článku 17 Nariadenia (ES) č. 178/2002 prevádzkovatelia potravinárskych podnikov vo všetkých stupňoch výroby, spracovania a distribúcie v podnikoch, ktoré riadia, zabezpečia, aby potraviny spĺňali požiadavky zákona o potravinách, ktoré sa týkajú ich činností a budú overovať, či

sa také požiadavky plnia. Žalobca však poukazuje na ustanovenia zákona o potravinách, ktorý v § 4 určuje základné povinnosti pri výrobe potravín, manipulácii s nimi a ich umiestnení na trhu, jednak pre prevádzkovateľov potravinárskych podnikov, ako aj fyzické osoby. Podľa § 4 zákona o potravinách sú (1) Prevádzkovatelia povinní na všetkých stupňoch výroby, spracúvania a distribúcie vrátane predaja na diaľku dodržiavať požiadavky upravené týmto zákonom a osobitnými predpismi, pričom osobitnými predpismi rozumie Nariadenia uvádzané vyššie. (2) Prevádzkovatelia potravinárskych podnikov sú ďalej povinní b) viesť záznamy o vykonanej dezinfekcii, dezinfekcii a deratizácii, c) zabezpečiť, aby zamestnanci, ktorí prichádzajú priamo alebo nepriamo do styku s potravinami, boli poučení a vyškolení o hygiene potravín podľa osobitného predpisu (vyššie uvedeného Nariadenia (ES) č. 852/2004) v rozsahu primeranom pracovným činnostiam, ktoré vykonávajú. V ods. 3 určuje povinnosti fyzických osôb zúčastnených na výrobe potravín, manipulácii s nimi a ich umiestnení na trh, ktoré sú povinné a) mať v miere zodpovedajúcej ich pracovnému zaradeniu znalosti o výrobe potravín, manipulácii s nimi a ich umiestnení na trh a o predpisoch na zabezpečenie bezpečnosti a kvality, b) dodržiavať zásady osobnej hygieny a hygienické požiadavky na výrobu potravín, manipuláciu s nimi a ich umiestnenie na trh. Podľa § 29 ods. 1 zákona o potravinách Priestupku podľa tohto zákona sa dopustí fyzická osoba, ktorá by nespĺňa podmienky zdravotnej spôsobilosti, porušuje zásady osobnej hygieny, d) porušuje povinnosti a požiadavky na hygienu výroby potravín, manipulovania s nimi a ich umiestňovania na trh. Podľa § 28 ods. 2 zákona o potravinách orgán úradnej kontroly potravín uloží právnickej osobe alebo fyzickej osobe - podnikateľovi pokutu od 100,- Eur do 100 000,- Eur, ak v rozpore s týmto zákonom alebo osobitnými predpismi, o) porušuje zásady správnej výrobných praxe, povinnosti a požiadavky na hygienu výroby potravín, manipulovania s nimi a pri ich umiestňovaní na trh. V zmysle zákona o potravinách je teda možné za porušenie povinností a požiadaviek na hygienu pri manipulovaní s potravinami a pri ich umiestňovaní na trh postihnúť tak právnickú osobu, fyzickú osobu - podnikateľa, ako aj fyzickú osobu zúčastnenú pri manipulácii s potravinami. Podľa § 2 ods. 1 Zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin. V nadväznosti na uvedené je nutné uviesť, že priestupok, podľa ktorého žiada žalobca postihnúť zamestnancov, je zavinené konanie, ktoré je potrebné nielen dôsledne preukázať, ale priestupkom je konanie vtedy, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný v tomto prípade podľa zákona o potravinách, čo v danom prípade splnené nie je, naopak, je možné postihnúť žalobcu za iný správny delikt. Ak právnická osoba porušuje povinnosti a požiadavky na hygienu pri manipulácii s potravinami a pri ich umiestňovaní na trh, dopúšťa sa podľa zákona o potravinách iného správneho deliktu podľa § 28 ods. 2 písm. o/. Ukladanie pokút za iné správne delikty má prednosť pred uplatnením zákona o priestupkoch. V danej veci je rozhodujúce zistenie, komu prináleží zodpovednosť za porušenie povinností ustanovených v zákone o potravinách a osobitných predpisov, zistených počas úradnej kontroly. Ak chod kontrolovanej prevádzkarne zabezpečuje a potraviny predáva právnická osoba alebo fyzická osoba - podnikateľ, táto je aj zodpovedná za prípadné porušenia zákona o potravinách alebo osobitných predpisov. V takomto prípade je irelevantné, že zo strany personálu predajne dôjde neplnením svojich základných povinností k porušeniu niektorých ustanovení platnej legislatívy potravinového práva. Personál predajne, teda zamestnanci, sú vo vzťahu k prevádzkovateľovi potravinárskeho podniku - právnickej osobe v pracovnoprávnom pomere alebo inom obdobnom závislom pomere, čiže nevykonávajú podnikateľskú činnosť, t.j. sústavnú činnosť vykonávanú samostatne podnikateľom, vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť, za účelom dosiahnutia zisku. Vzhľadom na skutočnosť, že zamestnanci pri plnení pracovných úloh konajú v mene zamestnávateľa, na jeho účet a jeho zodpovednosť, nemôžu zodpovedať za nedostatky zistené počas úradnej kontroly v prevádzkarni, čo však nevyklučuje ich zodpovednosť voči zamestnávateľovi za škodu, ktorú mu spôsobili zavineným porušením povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním. Za plnenie požiadaviek potravinového práva je v tomto prípade zodpovedná právnická osoba s obchodným menom KARMEN - veľkoobchod potravín s.r.o., Strojnícka 15, Prešov, IČO: 36 447 269 a len voči nej možno v danom prípade vyvodzovať zodpovednosť za zistené nedostatky v plnom rozsahu a bez ohľadu na okolnosti, za ktorých k porušeniu právnych predpisov došlo. Žalovaný tiež uvádza, že žalobca má ako zamestnávateľ právo vyvodiť zodpovednosť voči zamestnancovi za škodu spôsobenú mu porušením pracovných povinností; do týchto vzťahov však orgán úradnej kontroly potravín nezasahuje. Obtiažne by bolo aj preukazovanie zavinenia v

priestupkovom konaní. Počas výkonu úradnej kontroly inšpektori dňa 16.03.2016 zistili v kontrolovanej prevádzkarni rozsiahle hygienické nedostatky, ktoré, podľa posúdenia fotodokumentácie, boli mnohé staršieho charakteru, ako napr. výskyt tiel uhynutého hmyzu v 1 cm vrstve, hrubé nečistoty pod regálmi, zaprášená deratizačná stanička, olupujúci sa náter stropu na príjmovej rampe, v sprchovom kúte skladované zaprášené fľaše s DMT 10.06.2014, cukrovinky s DMT 28.02.2014... Nakoľko zistené nedostatky nevznikli v čase úradnej kontroly, inšpektori nevedia a nemôžu preukázať, ktorý konkrétny zamestnanec zapríčinil vzniknutý skutkový stav, či vzniknutý stav zapríčinil jeden zamestnanec alebo zamestnanci prítomní v prevádzkarni počas výkonu úradnej kontroly, alebo všetci zamestnanci. Aj keď zákon umožňuje RVPS, pri splnení zákonom ustanovených podmienok, prejednať a objasniť aj priestupok, uplatňuje sa zvyčajne pri menej závažných priestupkoch, u ktorých je v čase úradnej kontroly preukázané protiprávne konanie konkrétnej fyzickej osoby, keď jeho účelom je zvýšiť výchovný účinok a páchatel' je bezprostredne po spáchaní priestupku zvyčajne postihnutý blokovou pokutou. Ak sa spáchanie priestupku udialo „pred zrakom“ zamestnanca RVPS a páchatel' vinu uznáva, je možné mu na mieste uložiť blokujúcu pokutu. Za priestupok môže RVPS v blokujúcom konaní pokutu uložiť, ak je priestupok spoľahlivo zistený, konanie obvineného preukázané a obvinený z priestupku je ochotný pokutu zaplatiť. K námietkam, týkajúcich sa splnenia opatrení uložených na mieste, pri dodatočnej úradnej kontrole potravín dňa 17.03.2016, žalovaný uvádza, že aj keď opatrenia uložené inšpektormi boli splnené alebo boli splnené ešte počas úradnej kontroly, nedostatky boli odstránené až po ich zistení. Skutočnosť, že žalobca vykonal nápravné opatrenia a zistené nedostatky odstránil, ho však nezabavuje zodpovednosti za spáchané správne delikty, neznamená to, že nenesie zodpovednosť za porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov. Následné odstránenie nedostatkov je zákonnou povinnosťou každého prevádzkovateľa potravinárskeho podniku a nie je možné chápať to ako ich absenciu, len ako nápravné opatrenia a nie preventívne kroky na predchádzanie porušovania legislatívy. Vykonaním opatrenia sa neznižuje protiprávnosť konania žalobcu, nakoľko tak vykonal až po úradnej kontrole potravín a po identifikácii nedostatkov zamestnancami úradnej kontroly potravín.“, ktorá argumentácia je aj obsahom rozhodnutia žalovaného a ktorá má podklad vo všeobecne záväzných právnych predpisoch (bod 8 tohto rozsudku), preto ju súd považuje za správnu a aj tieto námietky žalobcu uvedené v bode II časti C žaloby za nedôvodné.

12. K námietkam žalobcu uvedeným v bode II časti D žaloby, kde žalobca poukazuje na neprimeranosť a likvidačnosť sankcie, súd uvádza, že žalovaný, ako aj prvostupňový správny orgán, sa dôsledne zaoberal zákonnými kritériami uvedenými v ust. § 28 ods. 9 zákona o potravinách a odôvodnil ich vplyv na výšku pokuty, ak žalovaný uviedol: „Čo sa týka vplyvu na zdravie spotrebiteľa, nedošlo k nemu aj vďaka zásahu inšpektorov RVPS Košice - mesto, ktorí v čase výkonu úradnej kontroly vydali opatrenia na mieste, ktorými zabezpečili odstránenie vzniknutého stavu. Prvoradým cieľom potravinovej legislatívy je zabezpečenie vysokej úrovne ochrany zdravia ľudí a ochrany záujmov spotrebiteľov vo vzťahu k potravinám, založené najmä na zásade preventívnosti, teda predchádzaniu dôsledkom realizáciou preventívnych opatrení, ktoré musí zabezpečiť práve prevádzkovateľ potravinárskeho podniku.“ Súd má za to, že pri stanovení výšky pokuty sa správne orgány oboch stupňov náležite zaoberali všetkými hľadiskami, ktoré boli pri jej určení rozhodujúce, tieto dostatočne odôvodnili a uložili žalobcovi úhrnnú pokutu za predaj potravín po uplynutí dátumu minimálnej trvanlivosti za nedostatky v skladovaní potravín a závažné nedostatky v prevádzkovej hygiene. V žiadnom prípade podľa správneho súdu nejde o uloženie pokuty v rozpore so zákonom ani neadekvátne, pretože u žalobcu išlo o porušenie takých základných zásad v oblasti potravinárskej výroby, predstavujúce závažné hygienické nedostatky, ktoré v prípade dlhodobého neodstránenia mohli ohroziť zdravie spotrebiteľov. Tvrdenie žalobcu, že sa jedná o rekordne najvyššiu pokutu, nie je relevantné, relevantné sú práve závažné nedostatky zistené prvostupňovým správnym orgánom, pre ktoré musel tento nariadiť uzatvorenie predajne do splnenia uloženého opatrenia zameraným na odstránenie zistených nedostatkov, čo žalobca urobil a opatrenie prijaté na mieste splnil nasledujúci deň, po uzatvorení predajne. Správny súd súhlasil aj s vyjadrením žalovaného v smere, že: „Pri nedodržaní predpisov, musí orgán úradnej kontroly potravín konať tak, aby zabezpečil, aby prevádzkovateľ situáciu napravil a v prípade porušenia určených povinností musí uložiť účinnú, primeranú a odrádzajúcu sankciu. Ukladanie pokút za správne delikty sa uskutočňuje v rámci úvahy správneho orgánu (diskrečná právomoc), zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu, v ktorom správny orgán v zákonom stanovených limitoch, hraniciach, uplatňuje svoju právomoc a určí

výšku sankcie, pričom použitie správnej úvahy musí byť v súlade so zásadami logického uvažovania a rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto procesu (uváženia), musí byť aj náležite zdôvodnené. Správne orgány svoju diskrečnú právomoc použili v rámci zákonného rámca, z tohto rámca nijakým spôsobom nevybočili, inštitút správnej úvahy nezneužili, svoje rozhodnutie dostatočným spôsobom zdôvodnili - správna úvaha pri výške a druhu pokuty bola použitá v súlade so zákonom. Pokuta vo výške 30 000,- Eur bola uložená v rámci zákonného rozpätia (od 1 000,- Eur do 500 000,- Eur) zákona o potravinách a bola riadne odôvodnená zo všetkých hľadísk. Jedno zo zistených protiprávnych konaní - umiestňovanie na trh potravín po uplynutí DMT je zaradené pod skutkovú podstatu uvedenú v § 28 ods. 4 zákona o potravinách, teda v odseku zahrňujúcom najzávažnejšie porušenia potravinovej legislatívy a jej umiestňovanie na trh je zo zákona zakázané. Stanovenie výšky pokuty bolo výsledkom správnej úvahy, v rámci ktorej sa konajúce správne orgány zaoberali všetkými hľadiskami, ktoré zákon ustanovuje, za týmto účelom si zaobstarali všetky podklady a dôkazy, presne zistili skutkový stav vecí, vyvodili skutkové a právne zistenia a na základe zákonom povolenej správnej úvahy dospeli k rozhodnutiu o výške pokuty, ktorá zodpovedá závažnosti spáchaného deliktu a spĺňa tak represívnu, ako aj preventívnu funkciu. Všetky okolnosti porušenia zákona je potrebné posudzovať ako okolnosti, ktoré v rámci správnej úvahy majú vplyv na individualizáciu uloženej sankcie, teda určenie konkrétnej výšky pokuty v rámci rozpätia ustanovenej zákonnej sadzby tak, aby pokuta splnila svoje funkcie - represívnu, výchovnú a preventívnu. Je potrebné zdôrazniť, že hoci z legitímnych očakávaní, v pomere k správnym rozhodnutiam, možno správne predpokladať určitú istotu účastníkov, že o ich veci bude rozhodnuté obdobne ako vo veci skutkovo a právne podobnej, legitímne očakávania sa nedajú absolutizovať. Nemožno vždy nemennosť legitímne očakávať tam, kde je určitému orgánu daná diskrečná právomoc (rozsudok Európskeho súdneho dvora /teraz Súdny dvor Európskej únie/ vo veci Crispolti, v spojených veciach C-133/93, C-300-93, C-362/93 zo dňa 5.10.1994, bod 56, Správy 1994, str. I-04863, Rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 268/2014-88 z 11.03.2016), pričom uvedené je možné a potrebné aplikovať aj v oblasti správneho trestania. Pri preskúvaní výšky uloženej pokuty je potrebné vychádzať zo základných rovín pôsobenia sankcie - individuálnej a generálnej, pričom v preskúvanej veci nebola pokuta uložená v zjavne neprimeranej výške, vo vzťahu k spáchaným deliktom. Vo sfére žalobcu má uložená pokuta plniť ako úlohu výchovnú, tak aj represívnu a postihovať za protiprávne konanie, a preto je žiaduce, aby bola citeľná v majetkovej sfére páchatel'a správneho deliktu. Nemôže sa jednáť o sankciu v zanedbateľnej výške, inak sa nedá predpokladať, že by splnila svoj účel. Pokuta v uloženej výške takúto funkciu spĺňa. Uložená pokuta plní taktiež preventívnu úlohu, najmä vo vzťahu k ostatným nositeľom totožných zákonných povinností (generálne pôsobenie), ktorých musí mať silu odradiť od protiprávneho postupu (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 2. júna 2011, sp.zn. 8 Sžo 163/2010). Nie je možné porovnávať výšku pokút, uložených príslušnými regionálnymi veterinárnymi potravinovými správami, za rôzne porušenia právnych predpisov, aj keď sú obdobného charakteru, nakoľko stanovenie výšky pokuty je vecou správnej úvahy vecne a miestne príslušnej RVPS, ktorá pri určení výšky pokuty prihliada na závažnosť, trvanie, následky protiprávneho konania, minulosť prevádzkovateľa a opakovanosť protiprávneho konania podľa § 28 ods. 9 zákona o potravinách. Všetky okolnosti porušenia zákona je potrebné posudzovať ako okolnosti, ktoré v rámci správnej úvahy majú vplyv na individualizáciu uloženej sankcie, teda určenie konkrétnej výšky pokuty v rámci rozpätia ustanovenej zákonnej sadzby tak, aby pokuta splnila svoje funkcie - represívnu, výchovnú a preventívnu. Pri posúdení uloženej pokuty žalovaný zbral do úvahy všetky argumenty uvedené vyššie, rešpektoval zmysel a účel aplikovaných predpisov, ale prihliadal aj na špecifiká tohto konkrétneho prípadu. Ako vyplýva z odôvodnenia preskúvaného rozhodnutia, prvostupňový správny orgán pri určovaní výšky pokuty, na základe zákonom povolenej voľnej úvahy, zohľadňoval hľadiská uvedené v § 28 ods. 9 zákona o potravinách. Nebolo jeho povinnosťou skúmať ako v prípade porušenia povinností ustanovených zákonom o potravinách rozhodol iný vecne alebo miestne príslušný orgán úradnej kontroly potravín. Znamenalo by to posúdiť skutkové okolnosti konaní prebiehajúcich na všetkých orgánoch úradnej kontroly potravín v Slovenskej republike (rozsah, charakter, druh nedostatkov, priebeh úradných kontrol, minulosť prevádzkovateľov a ďalšie okolnosti, ktoré je príslušný správny orgán povinný skúmať a zohľadniť pri rozhodovaní o uložení sankcie). Navyše, RVPS Košice - mesto nemá k dispozícii písomné záznamy a dokumentáciu, ktoré slúžia k vydaniu rozhodnutia iných správnych orgánov.“ Súd sa stotožňuje aj s názorom žalovaného vo vyjadrení k žalobe, že: „Pokiaľ by existoval záujem na absolútnom zjednotení postupu, pokuty by boli určené paušálne priamo v zákone. Je

nutné uviesť, že správny orgán pri posudzovaní každého prípadu postupuje individuálne, pričom posudzuje skutkové okolnosti jednotlivých konaní (rozsah, charakter, druh nedostatkov, priebeh úradných kontrol, minulosti prevádzkovateľov a ďalšie okolnosti, ktoré je príslušný správny orgán povinný skúmať a zohľadniť pri rozhodovaní o uložení sankcie), riadi sa zásadou voľného hodnotenia dôkazov, zohľadňuje všetky skúmané hľadiská, dôkazy hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, prihliada na vyjadrenia účastníkov konania. Ako uviedol prvostupňový správny orgán, vzhľadom na uvedené nie je možné jednoducho porovnávať jednotlivé prípady ako uvádza žalobca, keď napr. v prípade č.k. 2016/910-341/2/Ly sa účastník konania nedopustil zároveň predaja potravín po uplynutí DMT a nedostatky v prevádzkovej hygiene neboli natoľko závažné, aby viedli k uzavretiu prevádzkarne, k porušeniu nedošlo v priebehu krátkej doby, v minulosti nebolo vedené správne konanie a pod. V ďalšom prípade č.k. 2016/1024-379/2/Ma/19.09.2016 absentujú napr. nedostatky v skladovaní a v prevádzkovej hygiene, opakovane zisťované nedostatky v priebehu krátkeho časového obdobia a pod. V súvislosti s uvedeným musí žalovaný upozorniť, že aj v prípade žalobcu, prevádzkareň: Potraviny Karmen, Turgenevova 9, Košice boli počas úradnej kontroly dňa 06.05.2015 zistené závažné nedostatky, na základe ktorých mu bola Rozhodnutím RVPS Košice - mesto č.k. 2016/637-291/3/So zo dňa 16.05.2016, zmenené Rozhodnutím ŠVPS SR č.k. 2139/2016 zo dňa 19.07.2016, uložená „výchovná“ pokuta vo výške 3 000,- Eur za porušenie zákazu umiestňovať na trh potraviny po uplynutí dátumu spotreby podľa § 6 ods. 5 písm. d/, § 12 ods. 1 písm. h/ zákona o potravinách a článku 24 ods. 1 Nariadenia (EÚ) č. 1169/2011 a to tým, že dňa 06.05.2015 v prevádzkarni Potraviny Karmen, Turgenevova 9, Košice, v čase od 10.00 hod. do 14.30 hod. umiestňoval na trh dva druhy potravín po uplynutí dátumu spotreby. Týmto konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty iného správneho deliktu podľa § 28 ods. 4 písm. a/ v jednočinnom súbehu s § 28 ods. 4 písm. i/ zákona o potravinách. Ďalej porušil zákaz umiestňovať na trh potraviny po uplynutí dátumu minimálnej trvanlivosti podľa § 6 ods. 5 písm. d/ a § 12 ods. 1 písm. h/ zákona o potravinách a to tým, že dňa 06.05.2015 v uvedenej prevádzkarni umiestňoval na trh sedem druhov potravín po uplynutí dátumu minimálnej trvanlivosti, čím naplnil všetky znaky skutkovej podstaty iného správneho deliktu podľa § 28 ods. 4 písm. i/ zákona o potravinách. Ďalej porušil povinnosť umiestňovať na trh potraviny označené v súlade s požiadavkami všeobecne záväzných právnych predpisov podľa § 4 ods. 1 zákona o potravinách a článku 16 Nariadenia (ES) č. 589/2008 a to tým, že dňa 06.05.2015 v uvedenej prevádzkarni umiestňoval na trh slepačie vajcia voľné, bez označenia dátumu minimálnej trvanlivosti, čím naplnil všetky znaky skutkovej podstaty iného správneho deliktu podľa § 28 ods. 2 písm. f/ zákona o potravinách. Ďalej porušil povinnosti a požiadavky na hygienu manipulovania s potravinami a pri ich umiestňovaní na trh podľa § 10 písm. a/, b/ a c/, § 12 ods. 1 písm. b/ a g/ zákona o potravinách, § 2 ods. 2 a § 10 ods. 5 písm. b/ Výnosu 28167/2007-OL a Prílohy II Kapitola I ods. 1, ods. 2 písm. d/ a ods. 4, Prílohy II Kapitola V ods. 1 písm. a) a d), Prílohy II Kapitola VI ods. 1 a Prílohy II Kapitola IX ods. 3 Nariadenia (ES) č. 852/2004, a to tým, že dňa 06.05.2015 v prevádzkarni Potraviny Karmen, Turgenevova 9, Košice, v čase od 10.00 hod. do 14.30 hod. v zázemí, v priestore suchého skladu, skladoval veľké množstvo tovaru vyradeného z obehu, na rôznych miestach, neoznačeného, tento tovar nebol pravidelne odsúvaný, hromadil sa - v kartónovej krabici pri regáli bola uložená CBA Pšeničná múka hrubá, Zlatý klas á 1 kg s DMT: 24/04/2014, spolu 24 kusov. Vyradené pečivo bolo skladované v kartónových krabicach a plastových prepravkách pri umývadle, v nákupných vozíkoch pri regáloch. V dvoch kartónových krabicach pri umývadle, medzi regálmi, boli skladované balené pekárské výrobky pokryté zelenou plesňou; v chladiacom zariadení na viacerých policach skladoval veľké množstvo tovaru po uplynutí dátumu spotreby, neprehľadne, zamiešaný medzi takýto tovar bol tovar v dátume spotreby, vyradený tovar nebol označený; skladoval potraviny v predimenzovanom chladiacom zariadení, v čase príchodu inšpektorov bola predajňa zásobovaná novým tovarom, ktorý nebolo kam umiestniť. Tovar, ktorý nevošiel do regálov na predajni nebolo kam uskladniť, časť bola uložená k tovaru po uplynutí dátumu spotreby v chladiacom zariadení v zázemí, ako je uvedené vyššie; balené chleby určené na umiestnenie na trh skladoval na manipulačnom stole v blízkosti dverí (príjmové dvere), vedľa kartónovej preložky s nebalenými slepačimi vajcami a nevratnými plastovými a kartónovými obalmi; slepačie vajcia na predajnej ploche skladoval spoločne s potravinami určenými na priamy konzum (droždie, parené knedle, jogurty); umiestňoval na trh potraviny v priestoroch s nedostatkami v prevádzkovej hygiene (v rohoch a ťažšie dostupných miestach nahromadený prach v chuchvalcoch, hrubá nečistota vo vrstve (spojie stien a podlahy), za chladiacim zariadením na predajnej ploche, pod

regálmi, za regálom s nealko nápojmi (Matoni vody), pod radiátorom pri presklennej stene (na samotnom radiátore prach a pavučiny); na regáloch chladiaceho zariadenia na predajnej ploche a regáloch s nealko nápojmi výskyt uhynutého hmyzu; pod umývadlom v predsienke WC, na podlahe výskyt uhynutého hmyzu; v predsienke WC chýba držiak na papierové utierky, nie je k dispozícii ani držiak na textilný uterák, tento uterák bol znečistený, bol položený na kartónovej krabici s čistiaceimi chemickými prostriedkami; v šatni bol zaznamenaný nepríjemný, zatuchnutý, vlhký zápach. Uvedeným konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty iného správneho deliktu podľa § 28 ods. 2 písm. o/ zákona o potravinách. Uvádzané závažné nedostatky boli zistené pri úradnej kontrole dňa 06.05.2015 a už pri následnej kontrole dňa 16.03.2016 boli zisťované ďalšie závažné hygienické nedostatky smerujúce až k uzatvoreniu prevádzkarne. K žalobcom uvádzaným rozhodnutiam RVPS žalovaný uvádza: Čo sa týka zásady materiálnej rovnosti účastníkov konania, keď pri obdobných porušeníach zákona alebo pri podstatne väčšom počte zistených nedostatkov boli uložené pokuty značne nižšie, ako uložil správny orgán v danom prípade, nebolo možné súhlasiť, pretože rozhodujúca pre posúdenie veci totiž nie je len samotná výška pokuty, ale aj dôvody a okolnosti, za ktorých bola uložená. Zákonná povinnosť dbať na to, aby v skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely, neznamena, že za podobné porušenia zákona u toho istého subjektu či u rôznych subjektov v minulosti, musí byť uložená tá istá sankcia. Takýto postup by popieral oprávnenie správneho orgánu vyhodnotiť konkrétne okolnosti spáchania skutku a subjekt páchatela správneho deliktu. Preto skutočnosť, že v inom konaní bola inému subjektu za podobné protiprávne konanie uložená nižšia sankcia, nezakladá sama o sebe žalobcovi legitímne očakávanie, že bude voči nemu pri ukladaní sankcie postupované totožné. Žalobca, ako prevádzkovateľ potravinárskeho podniku, je zo zákona o potravinách povinný dodržiavať požiadavky potravinového práva, musí zaviesť primerané postupy a musí vykonávať také kroky, aby potraviny ponúkané na predaj konečnému spotrebiteľovi zodpovedali požiadavkám potravinovej legislatívy. Hlavným cieľom potravinovej legislatívy je zabezpečenie vysokej úrovne ochrany zdravia ľudí a záujmov spotrebiteľov vo vzťahu k potravinám. V zmysle zákona o potravinách ten, kto predáva potraviny, zodpovedá za bezpečnosť a kvalitu predávaných potravín a má povinnosť na všetkých stupňoch, teda aj na stupni maloobchodu, dodržiavať požiadavky upravené týmto zákonom a osobitnými predpismi. RVPS Košice - mesto mala dostatočný podklad pre vydanie rozhodnutia, ktorý jednoznačne preukázal zodpovednosť žalobcu za spáchanie správnych deliktov identifikovaných vo výroku napadnutého rozhodnutia. RVPS Košice - mesto spoľahlivo zistila skutočný stav veci a vykonala všetky dostupné dôkazy, pri ich hodnotení postupovala dôsledne, dôkazný postup dostatočne popisala a logicky i vecne zdôvodnila a uviedla, ktoré skutočnosti vzala pri svojom rozhodnutí za preukázané, o ktoré dôkazy oprela svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa riadila pri hodnotení dôkazov. Dôkazy boli vykonané zákonným spôsobom a jednoznačne preukazujú, že skutky uvedené vo výroku napadnutého rozhodnutia sa stali...“ Preto krajský súd aj tieto žalobné námietky žalobcu, ktoré žalobca namietal aj v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu žalovaného, súhlasne s rozhodnutím žalovaného vyhodnotil ako nedôvodné.

13. Krajský súd vyhodnotil dôvody žaloby ako celok, vo vzťahu k rozhodnutiu žalovaného po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho a administratívneho spisu žalovaného a stotožnil sa s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí žalovaného, ktoré sú podrobne a precízne vyargumentované a formulované, pričom reagujú na jednotlivé odvolacie námietky žalobcu, ktoré sú v podstate zhodné s jednotlivými bodmi žaloby a sú vyčerpávajúce. Preto na základe vyššie uvedeného skutkového stavu veci žalobcu, uvedeného v bode 9 napadnutého rozsudku a právneho hodnotenia tohto skutkového stavu, na základe právnych predpisov uvedených v bode 8 rozsudku, pokiaľ ide o žalobné dôvody žalobcu, správny súd uzavrel, že nevidí v nich dôvod na to, aby bolo rozhodnutie žalovaného a prípadne aj prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu ako nezákonné zrušené, pretože žalovaný okrem toho, že dospel k správnym skutkovým zisteniam a k správne právnemu posúdeniu veci, popísal vo svojich rozhodnutiach dostatočne podrobne a zodpovedne aj skutkový stav veci, čo sa týka samotného porušenia povinnosti, ktoré bolo predmetom uloženia pokuty. Žalovaný v rámci odvolacieho konania preskúmal prvostupňové rozhodnutie, pričom, podľa názoru súdu, správne konštatoval, že tak ako je koncipované, je aktom vecne správne vyvodeným, zachovávajúcim zásady správneho konania a trestania za súčasného pridržiavania sa požiadaviek súdnej praxe v judikatúre Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Žalobca preto nemohol byť napadnutým rozhodnutím ukrátený na svojich právach

alebo právom chránených záujmoch.

14. Z uvedených dôvodov, aplikujúc na žalovaným zistený skutkový stav zásady súdneho konania o úlohe a účele súdneho konania, ako aj príslušné ustanovenia SSP, nezistiac vady žalovaného rozhodnutia v zmysle ust. § 195 SSP, nemal správny súd pochybnosti o skutkových zisteniach a o žalovaným vykonaných dôkazoch a mal za to, že správne orgány oboch stupňov presne a úplne zistili skutočný stav veci, postupovali v súlade s ust. § 3 ods. 5, § 32 ods. 1 a § 46 Správneho poriadku, vykonali dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre posúdenie zodpovednosti žalobcu za zistený správny delikt, svoje rozhodnutia dostatočne precízne a aj presvedčivo odôvodnili, čím boli splnené hmotnoprávne i procesnoprávne predpoklady pre vydanie rozhodnutia, ktoré krajský súd považoval za zrozumiteľné, dostatočne odôvodnené a obsahujúce všetky predpísané náležitosti podľa Správneho poriadku. Krajský súd v tejto spojitosti zdôraznil, že treba vziať do úvahy aj skutočnosť, že správny súd „nie je súdom skutkovým“, ale súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy a tieto právne otázky žalobca výslovne ani nenamietal, iba si ich (na vec žalobcu sa vzťahujúce zákonné ustanovenia) mylne a najmä subjektívne vykladal.

15. Krajský súd nezistil dôvody na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov žalovaného rozhodnutia, spolu so správnu citáciou dotknutých právnych predpisov obsahnutých aj v odôvodnení žalobou napadnutého rozhodnutia, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie jeho výroku, sa s napadnutým rozhodnutím žalovaného v plnom jeho rozsahu stotožňuje a taktiež považuje právne posúdenie veci žalovaným za vecne správne. Správne orgány oboch stupňov v preskúmvanej veci postupovali v intenciách na vec sa vťahujúcich právnych predpisov a ich rozhodnutia možno považovať za skutkovo správne a vydané v súlade so zákonom o potravinách, Správnym poriadkom a právnymi predpismi Európskej únie, tak ako sú v bode 8 tohto rozsudku citované, preto z uvedených dôvodov podľa ust. § 190 SSP žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

16. Krajský súd aj z dôvodov uvedených v bode 9 a 20 jeho rozsudku, nevyhovel alternatívnej návrhu žalobcu na súdnu sankčnú moderáciu v zmysle ust. § 198 SSP, pretože žalovaný podrobne a logicky zdôvodnil výšku uloženej pokuty v smere, že prihliadol pri určení výšky pokuty na kritériá uvedené v ust. § 28 ods. 9 zákona o potravinách, ktoré jednotlivo vyhodnotil, a teda najmä na značnú závažnosť porušenia povinností žalobcu, na trvanie protiprávneho stavu u žalobcu a tiež na minulosť žalobcu, pričom zohľadnil aj skutočnosť, že u žalobcu nenastali nepriaznivé následky protiprávneho konania žalobcu, a to, že nešlo o opakované protiprávne konanie, ktoré kritériá dostatočne odôvodnil a aj vysvetlil, prečo žalobcovi uložil sankciu v uvedenej výške, ktorá sankcia za použitia absorbčnej zásady, ktorej použitie žalovaný v žalovanom rozhodnutí taktiež správne použil, vysvetlil a dostatočným spôsobom odôvodnil, pričom správne poukázal aj na to, že predstavuje len 6% z maximálne možnej výšky sankcie, keďže oba správne orgány zohľadnili aj poľahčujúce okolnosti u žalobcu, ako to vyplýva z odôvodnenia žalovaného rozhodnutia a tiež aj z prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu.

17. Krajský súd nevyhovel ani návrhu žalobcu na výsluch K. T. J., autorky žalobcom predloženej analýzy rizík na jej odborné vyjadrenie a z toho dôvodu tiež nevyhovel návrhu žalobcu na odročenie pojednávania, ktoré návrhy predniesol právny zástupca žalobcu aj na pojednávaní súdu, pretože by takýto výsluch vo veci nemohol priniesť nič, čo by prispelo k väčšiemu objasneniu veci.

18. Neúspešnému účastníkovi konania, ktorým bol žalobca, súd právo na náhradu trov konania nepriznal v súlade s ust. § 167 ods. 1 SSP a keďže žalovaný si právo na náhradu trov konania v zmysle ust. § 168 SSP neuplatnil, súd vyslovil vo výroku svojho rozsudku, že účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznáva.

II.

Kasačná sťažnosť

19. Proti rozsudku krajského súdu podala riadne a včas kasačnú sťažnosť žalobca (ďalej aj „sťažovateľ“) podaním z 15.08.2018, v ktorom žiadal, aby kasačný súd zmenil rozsudok krajského súdu

tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného zruší a vráti žalovanému na ďalšie konanie, eventuálne zruší rozsudok krajského súdu a vrátil vec Krajskému súdu v Košiciach na konanie.

20. Kasačnú sťažnosť formuloval v nasledovných sťažnostných bodoch:

21. Sťažovateľ dôvod kasačnej sťažnosti odvodzoval od ustanovenie § 440 ods. 1 písm. f/ SSP a konštatoval, že bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý súdny proces. Tvrdil, že napadnutý rozsudok krajského súdu nie je dostatočne zdôvodnený a nevykazuje znaky spravodlivosti. Poukazoval na to, že krajský súd v rozsudku, ktorý má rozsah 72 strán, prevažne uvádza na str. 1-28 doslovný prepis žalobou napadnutého rozhodnutia, na ďalších stranách až po str. 30 sa vysporiadal krajský súd s opisom tvrdení a argumentácií žalobcu uvedených v správnej žalobe, keď správna žaloba bola podaná v rozsahu 55 strán, žalobca tvrdil, že nemožno zo zdôvodnenia rozsudku správneho súdu zistiť tvrdenia argumentáciu žalobcu uvedenú v žalobe a nemožno ani preskúmať, aké žalobné dôvody použil žalobca vo svojej žalobe a ako sa s týmito tvrdeniami a argumentáciou správny súd vysporiadal. Tvrdil, že správny súd v napadnutom rozsudku neuviedol a neopísal tvrdenia a argumentáciu žalobcu, na druhej strane, vyjadrenia žalovaného sú obsiahnuté na 15-tich stranách str. 30-45 rozsudku. Z uvedených dôvodov mal za to, že rozsudok správneho súdu nie je zákonný a preskúmateľný.

22. Poukázal na naplnenie ustanovenia § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, keď sa nestotožnil s konštatáciou správneho súdu v bode 17 na str. 64. rozsudku, čo sa týka argumentácie žalobcu o zistených skutočnostiach a ich vplyve na zdravie spotrebiteľa, keď žalobca tvrdil, že k ohrozeniu a vplyvu na zdravie spotrebiteľa, na základe skutkových zistení nedošlo, nestotožnil sa s názorom správneho súdu, ktorý konštatoval, že sa správne orgány oboch stupňov náležite zaoberali všetkými hľadiskami, ktoré boli pri určení pokuty rozhodujúce a tieto náležite odôvodnili a uložili zákonnú pokutu, ako aj s tvrdením, že nie je možné, ako konštatoval správny súd, porovnávať výšku pokút uložených príslušnými regionálnymi, veterinárnymi, potravinovými správami za rôzne porušenia právnych predpisov, aj keď sú obdobného charakteru, nakoľko podľa správnosti stanovenie výšky je vecou správnej úvahy vecne a miestne príslušného správneho orgánu. Tieto dôvody považoval žalobca v kasačnej sťažnosti za nesprávne, nezákonné, arbitrárne, naviac, keď správny súd sa nezaoberal celou argumentáciou žalobcu uvedenou v časti žalobných dôvodov, ktorú súd v rozsudku ani neopísal a ani neopísal vyjadrenie žalobcu zo dňa 02.06.2017, ktoré sa uvedenej skutočnosti týka. Sťažovateľ poukázal na skutočnosť, že pri výške pokuty sa prihliada na závažnosť, trvanie, následky protiprávneho konania a rozhodovanie správnych orgánov v súlade s § 3 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. má byť také, aby v podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely, teda musí byť prístup správnych orgánov v súlade s princípmi legitímneho očakávania. Podľa žalobcu, v postupe žalovaného jednoznačne išlo o exces, keď v odlišnej výške uložil pokutu žalobcovi za obdobné porušenie zákona a naplnenie obdobných správnych deliktov, ako ukladal iným obdobným subjektom a v obdobných veciach inými správnymi rozhodnutiami. Sťažovateľ poukázal na konkrétne konania, v ktorých konali príslušné orgány Štátnej veterinárnej a potravinovej správy s obdobnými účastníkmi konania podnikajúcimi na trhu v potravinách, u ktorých kontrolou boli zistené nedostatky a uložená diametrálne odlišná nízka pokuta. Zhodne ako v správnej žalobe špecifikoval tieto konania vo veci účastníka LABAŠ, s.r.o., účastník Spiš Market, s.r.o., ako ich uviedol v kasačnej sťažnosti, tak ako aj podrobne uvádzal správne žaloby, porovnanie preskúmaného rozhodnutia žalovaného s rozhodnutiami správnych orgánov vykonávajúcich štátnu veterinárnu a potravinovú správu v roku 2016 vo vzťahu k iným subjektom podnikajúcich na trhu s potravinami, ako je COOP, Rybany, Tesco, Billa, Kaufland, Milk Agro a ďalšie, ktoré presne špecifikoval v kasačnej sťažnosti, a ktorá argumentácia je totožná s obsahom argumentácie uvedenej žalobcom v správnej žalobe. Ku argumentácii správneho súdu, že nejde o skutkovo rovnaké veci, žalobca konštatoval, že tento argument vo veci neobstojí, nakoľko ide o veci podobné, pri ktorých by mali v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení, rozhodovať správne orgány v súlade so zásadami legitímneho očakávania.

23. Tvrdil, že tak žalovaný ako aj správny súd, mal aplikovať moderačné právo, keď zistené nedostatky tovarov, po dátume spotreby, nepredstavovali pre spotrebiteľa riziko ohrozenia zdravia a tieto nedostatky neboli natoľko závažné, aby odôvodňovali uloženie pokuty v excesnej sume 30 000,- Eur, keď podľa

sťažovateľa neexistuje príčinná súvislosť medzi závažnosťou porušenia právnych predpisov žalobcom a uloženou sankciou vo výške 30 000,- Eur. Ďalej poukázal na časové hľadisko, ktoré je jedným z kritérií pre ukládanie pokút, keď potraviny, ktoré pri kontrole boli zistené ako potraviny po dátume minimálnej spotreby, boli jačmenné krúpy ponúkané po dátume spotreby v rozsahu 105 dní a nie v rozsahu 502 dní ako uviedol správny súd, v prípade CBA Snack v rozsahu 5 dní a v prípade Natura CBA arašidy v trvaní 33 dní a nie v trvaní 83 dní. Sťažovateľ tvrdil, že prvostupňovým správnym orgánom nebola objektívne, preskúmateľne zistená dĺžka trvania protiprávneho stavu, jednoduché konštatovanie o dlhodobosti nevykonávania hygienických činností podľa sťažovateľa nie je ničím preukázané. Sťažovateľ tvrdil, že pokiaľ správny orgán poukázal na kontrolu vykonanú v roku 2014, sťažovateľ tvrdil, že predmetná kontrola bola uskutočnená 06.05.2015, teda nie v roku 2014 a rozhodnutie o uložení bolo vyhotovené 16.05.2016, t.j. až po úradnej kontrole uskutočnenej dňa 16.03.2016, čím rozhodnutie o uložení pokuty č.k. 2016/637-291/3/So, ktoré bolo vyhotovené až dňa 16.05.2016, nemá žiadny vplyv na ukládanie pokuty v preskúvanom konaní, nakoľko správny orgán, podľa sťažovateľa, nemôže sankcionovať sťažovateľa v predmetnom konaní opakovane za kontrolu v roku 2015, pričom, podľa sťažovateľa, nie sú splnené ani podmienky aplikácie § 28 ods. 6 až 8 zákona o potravinách opakované porušenie zákona.

24. Podľa sťažovateľa mal prvostupňový správny orgán vychádzať zo stavu ku dňu vykonania kontroly dňa 16.03.2016, pričom k tomuto dňu nebol žalobca postihnutý za akékoľvek porušenie právnych predpisov na danej prevádzke, preto neobstojí podľa sťažovateľa konštatovanie žalovaného, ako aj správneho súdu, že sankcia vo výške 30 000,- Eur je adekvátna, vzhľadom na pokutu vo výške 3 000,- Eur, uloženú žalobcovi rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu dňa 16.05.2016, č.k. 2139/2016, nemalo výchovný účinok, je absolútne nezákonné, nakoľko pokuta vo výške 3 000,- € bola žalobcovi uložená až 16.05.2016, t.j. až po kontrole vykonanej prvostupňovým orgánom, ktorá bola vykonaná dňa 16.03.2016, a nemohla mať výchovný charakter. Sťažovateľ tvrdil, že uložená pokuta je neprimeraná, je excesom doterajšej rozhodovacej činnosti žalovaného a iných orgánov Štátnej veterinárnej a potravinovej správy v obdobných veciach a podľa sťažovateľa takto vysoko uloženú pokutu správne orgány neodôvodnili dostatočne.

III.

Vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti

25. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalovaný podaním z 01.10.2018, v ktorom zotrval na skutkovom a právnom posúdení veci a dôvodoch uvedených v rozhodnutí žalovaného a vyjadrení k žalobe. Žalovaný žiadal, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

IV.

Konanie na kasačnom súde

26. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“) ako súd príslušný podľa § 11 písm. g/ SSP prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP.

27. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol na základe uvedených dôvodov:

28. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti tvrdil, že napadnutý rozsudok správneho súdu je nedostatočne zdôvodnený, nepreskúmateľný, keď podľa sťažovateľa správny súd len opísal dôvody uvedené v rozhodnutí žalovaného a nevysporiadal sa dostatočne so žalobnými argumentami žalobcu, uvádzanými v správnej žalobe.

29. Kasačný súd, po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu a napadnutého rozhodnutia krajského súdu, konštatuje, že krajský súd dôvody svojho rozhodnutia, na základe ktorých rozhodol, uviedol, spolu s právnou argumentáciou veci, na str. 36-70 rozsudku správneho súdu, kde sa podrobne vyjadruje k jednotlivým žalobným bodom, v kontexte s argumentáciou žalovaného v preskúvanom rozhodnutí

žalovaného a rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu. V tomto sťažnostnom bode sťažovateľ len všeobecne, bez poukázania na konkrétne body napadnutého rozsudku správneho súdu, poukazuje na nedostatočné zdôvodnenie rozhodnutia správneho súdu.

30. Kasačný súd uvádza, že sťažovateľ má povinnosť presne vymedziť dôvody kasačnej sťažnosti, aby spĺňali kvalitatívne požiadavky kladené zákonom. Tento možno na prvý pohľad príliš formalistický príkaz nie je samoučelný, ale je vyjadrením toho, že kasačný súd sa má, v zmysle zákonnej úpravy vo svojich rozhodnutiach, zaoberať dôvodmi, ktoré má povinnosť konkrétne uviesť právny zástupca, ktorý je na to kvalifikovaný svojim vzdelaním a profesiou, a nie dôvody prípustnosti a dôvodnosti kasačnej sťažnosti ako mimoriadneho opravného prostriedku, sám vyhľadávať (Baricová, J., Fečík, M., Števček, M., Filová, A. a kol.: Správny súdny poriadok, Komentár, Bratislava; C.H.Beck, 2018, s. 1622).

Keďže kasačná sťažnosť má slúžiť predovšetkým na nápravu výnimočných najzávažnejších procesných pochybení, t.j. zmätočných rozhodnutí a riešenie otázok zásadného právneho významu a zjednocovanie judikatúry so svojim nezameniteľným vplyvom na posilňovanie princípu právnej istoty, z tohto hľadiska nie je prípustné, aby sťažovateľ, povinne zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, poukázal v kasačnej sťažnosti na svoje podania pred krajským súdom, ale musí v sťažnostných bodoch v prvom rade odôvodniť prípustnosť kasačnej sťažnosti tak, aby kasačný súd mal základ pre svoje rozhodnutie o tom, či kasačná sťažnosť je spôsobená vplyvom na ten procesný následok, že ju kasačný súd vecne prejedná (Baricová, J., Fečík, M., Števček, M., Filová, A. a kol.: Správny súdny poriadok, Komentár, Bratislava; C.H.Beck, 2018, s. 1622, 1623).

31. Napriek absencii uvedených konkrétnych námietok sťažovateľa, vo vzťahu k tomuto sťažnostnému bodu, kasačný súd sa oboznámil s obsahom napadnutého rozsudku krajského súdu a konštatuje, že východiskom pre rozhodovanie kasačného súdu bola skutočnosť, či správny súd sa so všetkými žalobnými námietkami žalobcu, v dôvodoch svojho rozhodnutia riadne a dostatočne vysporiadal. Preto porušením práva na spravodlivý proces nie je ani „zostručnenie žalobných bodov“ v obsahu rozsudku správneho súdu.

32. Kasačný súd konštatuje, že napadnutý rozsudok správneho súdu napĺňa inštitút riadne zdôvodneného súdneho rozhodnutia, keď sa vyjadruje podrobne k všetkým žalobným bodom a uvádza k svojim záverom skutkové zistenia a právnu argumentáciu, pre ktorú zaujíma konkrétny právny názor, preto nie je možné, podľa kasačného súdu, konštatovať, že napadnutý rozsudok správneho súdu je nepreskúmateľný a nedostatočne zdôvodnený. Kasačný súd nezistil z obsahu súdneho spisu, po oboznámení sa s rozsiahlymi dôvodmi napadnutého rozsudku správneho súdu, že by správny súd k niektorému zo žalobných bodov nezaujal konkrétne stanovisko, svoj záver, neuviedol k jednotlivému záveru skutkovú a právnu argumentáciu, z ktorej vychádzal.

33. Pokiaľ sťažovateľ tvrdil, že správny súd nesprávne právne vec posúdil, čím podľa sťažovateľa bol naplnený dôvod kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, keď sa nevysporiadal s rozsiahlou argumentáciou žalobcu, ktorý podrobne a konkrétne poukazoval na rozhodovacia prax žalovaného a iných vecne a miestne príslušných orgánov Štátnej veterinárnej a potravinovej správy, ktorí konali a rozhodovali v iných obdobných veciach a za totožné alebo obdobné porušenia zákona a kontrolné zistenia, keď za obdobné skutkové zistenia, bola týmto subjektom ukladaná pokuta rádovo v tisíc EUR, avšak žalobcovi v niekoľko desaťtisíc EUR.

34. Kasačný súd konštatuje, že k tejto námietke sa správny súd riadne a dostatočne vyjadril tak, ako vyplýva z bodu 17 rozsudku správneho súdu, str. 64 rozsudku, ako aj z bodu 22 rozsudku správneho súdu str. 70, keď dospel k záveru, že napriek tejto argumentácii žalobcu v správnej žalobe (ktorá bola argumentáciou žalobcu aj v správnom konaní pred vydaním rozhodnutia žalovaného) neakceptoval žalobcov návrh na peňažnú moderáciu uložených sankcie.

35. Vo vzťahu k tejto argumentácii správneho súdu kasačný súd konštatuje, že s právnym názorom správneho súdu sa nestotožňuje. Má za to, že žalobca, tak v správnom konaní (v odvolacom konaní), ako aj v správnej žalobe, označil nielen rozhodnutia, resp. konania, v ktorých sa odlišne rozhodovalo

orgánmi Štátnej veterinárnej a potravinovej správy, nielen výlučne rozhodnutiami žalovaného a prvostupňového správneho orgánu, ako aj rozhodnutiami iných miestne príslušných orgánov štátnej správy v oblasti Štátnej veterinárnej a potravinovej správy, a podrobne, až vyčerpávajúco, špecifikoval jednotlivé rozhodnutia s porovnaním s obsahom preskúmaného rozhodnutia žalovaného a jednotlivé prípady.

36. Nie je možné, aj vo vzťahu k tejto námietke, hodnotiť rozsudok správneho súdu za nedostatočne zdôvodnený. Tak ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku správneho súdu, v ktorom dospel, na základe vykonaného dokazovania k názoru, že neboli splnené podmienky moderácie. Neakceptoval návrh žalobcu na zníženie uloženej pokuty.

37. Sťažovateľ tvrdil, že boli splnené podmienky na zníženie pokuty, tak žalovaným, ako aj správnym súdom z dôvodu, že skutkové zistenia kontroly, ktoré zistili tovar po dátume minimálnej spotreby, nepredstavovali pre spotrebiteľa riziko ohrozenia zdravia, neboli nedostatky konštatované kontrolným orgánom natoľko závažné, aby odôvodňovali uloženie takto vysokej pokuty a nebolo zohľadnené ani časové hľadisko, doba trvania protiprávneho konania, ktorá (ako uvádzal sťažovateľ) bola nesprávne aj správnym súdom uvádzaná (pri jačmenných krúpoch, ktoré boli kontrolou zistené po dátume spotreby protiprávny stav trval 105 dní a nie 502 dní, v prípade CBA Snack protiprávnosť trvala 5 a v prípade Natural CBA arašidy protiprávnosť trvala v rozsahu 33 dní a nie 83 dní). Ďalej sťažovateľ poukazoval, že prvostupňovým správnym orgánom nebola zistená objektívne dĺžka trvania protiprávneho stavu, nie je možné za takúto dĺžku považovať konštatovanie správneho orgánu o dlhodobosti nevykonávania hygienických činností, čo podľa sťažovateľa nebolo ničím preukázané. Ďalej v sťažnostnom bode sťažovateľ tvrdil, že v predmetnej veci nedošlo k akejkoľvek ujme spotrebiteľa alebo iného subjektu, neboli splnené podmienky aplikácie § 28 ods. 6 a 8 zákona 152/1995 Z.z., a že prvostupňový správny orgán mal vychádzať zo stavu ku dňu kontroly 16.03.2016, keď k tomuto dňu žalobca nebol postihnutý za akékoľvek porušenie právnych predpisov na danej prevádzke, keď kontrola bola vykonaná v predchádzajúcom období u žalobcu, nie v roku 2014, ale 06.05.2015, rozhodnutie o uložení pokuty z tejto kontroly bolo vydané 16.05.2016, t.j. až po úradnej kontrole uskutočnenej 16.03.2016, preto aj z tohto dôvodu výška uloženej sankcie je neprimeraná a nemôže mať ani výchovný charakter.

38. Kasačný súd vo vzťahu k tejto sťažnostnej námietke konštatuje, že správne orgány, ako aj správny súd správne vychádzali z obsahu kontrolných zistení dňa 16.03.2016, keď bolo zistené v prevádzke žalobcu uvedené množstvo a druh potravín po minimálnej trvanlivosti, čo v konaní nebolo sporným. V preskúmanom rozhodnutí ako aj rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu ako aj v zázname o kontrole, bol uvedený tovar podľa druhu, ceny, množstva a bol tam súčasne aj uvedený dátum minimálnej trvanlivosti, preto ani nebolo, podľa kasačného súdu, potrebné presnejšie určiť dobu počtom dní, tzv. protiprávneho konania, dobu, po ktorú uvedené výrobky boli ponúkané v prevádzke žalobcu po dátume minimálnej spotreby.

39. Pre naplnenie ustanovení § 28 ods. 4 písm. i/ zákona 152/1995 Z.z. v znení účinnom v čase vykonania kontroly, naplnením skutkovej podstaty správneho deliktu bola skutočnosť, že podnikateľ umiestnil na trh potraviny po dátume spotreby alebo po uplynutí dátumu minimálnej trvanlivosti, a to bez ohľadu na rozsah doby umiestnenia týchto potravín v prevádzkarni podnikateľa. Doba trvania protiprávneho konania je jedným z kritérií, na ktoré správny orgán prihliada pri určení výšky pokuty (§ 28 ods. 9 zákona č. 152/1995 Z.z.).

40. V uvedenej skutkovej situácii, kontrolou 16.03.2016 bolo zistené umiestnenie týchto potravín na trhu, (potravín po dátume minimálnej trvanlivosti) a len kontrola „zrejme zabránila“ žalobcovi umiestňovaniu týchto potravín aj po dátume kontroly 16.03.2016. Kasačný súd poukazuje, že táto kasačná námietka nebola obsahom žalobných bodov, keď žalobca len všeobecne poukázal na nepreskúmateľnosť a nezdôvodnenie správneho rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho rozhodnutia, čo do výšky pokuty pri tomto procese (bod A dôvody žaloby, č.l. 6 spisu) a nižšiu závažnosť tohto konania sťažovateľ (žalobca) akcentoval skutočnosťou, že predaj týchto výrobkov, po dátume minimálnej trvanlivosti, neznamenal nebezpečenstvo pre zdravie spotrebiteľa, čo podľa

žalobcu malo byť pri rozhodovaní správnych orgánov, vo vzťahu k výške uloženej pokuty, zohľadnené (žalobný bod č.l. 9 spisu). Tak ako vyplýva z obsahu rozhodnutia žalovaného, ako aj prvostupňového preskúmaného rozhodnutia, tieto skutočnosti vyhodnotil pri ukladaní výšky pokuty správny orgán, keď ako uvádza žalovaný v napadnutom rozhodnutí, prihliadal na okolnosti skutku a pokuta bola uložená vo výške 6 % maximálnej možnej pokuty. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že správne orgány pri ukladaní pokuty nezohľadnili skutočnosť, že správne orgány mali vychádzať zo skutkových okolností, ktoré existovali ku dňu vykonania kontroly 16.03.2016, kedy k tomuto dátumu nebol žalobca postihnutý za akékoľvek porušenie právnych predpisov v danej prevádzke.

41. Vo vzťahu k tomuto sťažnostnému bodu kasačný súd konštatuje, že v konaní nebolo sporným, že dňa 06.05.2015 bola u žalobcu vykonaná kontrola, na základe ktorej rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu zo dňa 16.05.2016 a druhostupňového správneho orgánu zo dňa 19.07.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22.07.2016, a za porušenie obdobných povinností mu bola uložená pokuta vo výške 3 000,- Eur.

42. Kasačný súd konštatuje, že neboli splnené podmienky pre postup pri ukladaní pokuty podľa § 28 ods. 6 a 8 zákona č. 152/1995 Z.z., pričom z obsahu preskúmaného rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho rozhodnutia je zrejmé, že v súlade s uvedenými zákonnými ustanoveniami správne orgány, pri ukladaní pokuty, nepostupovali. Pokiaľ však zohľadňovali, že pred kontrolou 16.03.2016 a vydaním rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu a rozhodnutia žalovaného, bolo inou kontrolou, ktorá predchádzala vykonaniu posudzovanej kontroly zistené nedostatky v prevádzkach žalobcu a za porušenie zákona č. 152/1995 Z.z. bola žalobcovi, pred vydaním rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu a žalovaného právoplatným rozhodnutím, uložená pokuta, kasačný súd súhlasí s názorom správneho súdu, ako aj žalovaného, že aj tieto porušenia, ktorých sa dopustil žalobca pred vykonaním posudzovanej kontroly, za ktoré boli uložené právoplatnými rozhodnutiami žalobcovi pokuty, mali byť zohľadňované správnym orgánom pri určení výšky pokuty postupom podľa § 28 ods. 9, kde jedným z kritérií ukladania pokút je aj minulosť prevádzkovateľa, preto v tomto smere nie možné akceptovať názor sťažovateľa, že žalobca pred kontrolou 16.03.2016 nebol postihnutý za akékoľvek porušenie právnych predpisov na danej prevádzke, keď pred týmto dátumom boli zistené kontrolné zistenia, ktorých pravdivosť, hodnovernosť nebola relevantným spôsobom spochybnená a na základe ktorých, ešte pred vydaním napadnutého rozhodnutia žalovaného, bola právoplatným rozhodnutím žalobcovi uložená pokuta. Čo sa týka námietky žalobcu, že neboli splnené podmienky aplikácie § 28 ods. 6 a 8 zákona č. 152/1995 Z.z. kasačný súd s týmto názorom súhlasí a konštatuje, že z rozhodnutia žalovaného, ktoré bolo predmetom súdneho prieskumu pred správnym súdom, nevyplýva, že toto ustanovenie pri ukladaní pokút správne orgány aplikovali, preto v tejto časti vyhodnotil tento sťažnostný bod kasačne sťažnosti za nedôvodný.

43. V rámci verejnoprávnej zodpovednosti sú podľa teórie za protispoločenské konanie považované trestné činy, priestupky a iné správne delikty. Deliktom je také porušenie povinnosti (konaním či opomenutím), ktoré konkrétny zákon takto označuje. Rozlišovacím kritériom medzi jednotlivými druhmi deliktov podľa závažnosti je miera spoločenskej nebezpečnosti vyjadrená v znakoch skutkovej podstaty a pri iných správnych deliktoch ešte aj okruh subjektov, ktoré sa môžu deliktu dopustiť.

44. O priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie rozhodujú orgány verejnej správy v rámci správneho trestania. Správny súd vo veciach správneho trestania koná a rozhoduje v zmysle ustanovení § 194 až § 198 SSP v spojení s ustanoveniami o všeobecnej správnej žalobe. Uvedená právna úprava preskúmania rozhodnutí orgánov verejnej správy vo veciach správneho trestania zakotvuje tiež osobitné zásady súdneho prieskumu, ktoré vyplývajú zo základných zásad konania a rozhodovania v trestných veciach a to aj na základe ustálenej súdnej judikatúry, vrátane judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Na správne trestanie sa vzťahujú čl. 6 , a 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj čl. 2 a Protokolu č. 7 k Dohovoru, ktoré ustanovujú kritériá spravodlivého súdneho konania v trestných veciach, zákaz trestu bez zákona, ale aj právo na účinné opravné prostriedky, právo na odškodnenie za nezákonné odsúdenie a právo nebyť súdený alebo trestaný v tej istej veci dvakrát. Ak má preskúmanie zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy

naplniť ústavnú požiadavku súdnej ochrany podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy SR, musí mať správny súd právomoc konať a rozhodovať o zodpovednosti za priestupok alebo správny delikt v plnej jurisdikcii, t.zn. tak, ako by konal a rozhodoval ako súd trestný. Správny súd je vo veciach správneho trestania v konečnom dôsledku povolaný ustáliť zodpovednosť za protispoločenské správanie, ktoré má znaky priestupku, disciplinárneho alebo kárneho previnenia, či iného správneho deliktu, za ktoré sa ukladá sankcia, avšak aj keď rozhoduje o vine a sankcii v zásade len nepriamo, prieskumom zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, v medziach a v prípadoch ustanovených zákonom môže nahradiť rozhodnutie orgánu správy o výške sankcie, keďže s poukazom na Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, nie je rozhodné, či pozitívne právo označuje určité deliktuálne konanie za trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt. Dohovor sa zmieňuje o „akomkoľvek trestnom obvinení“, pri ktorom treba záruky spravodlivého procesu poskytnúť obvinenému rovnako bez ohľadu na to, či je obvinený v trestnom, správnom či priestupkovom konaní.

45. Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že v odbornej literatúre, resp. v praxi verejnej správy a správneho súdnictva je jednou zo zásad správneho konania zásada materiálnej rovnosti (precedenčná zásada) podľa § 3 ods. 5 zákona o správnom konaní. Z tohto ustanovenia vyplývajú obsahové náležitosti zásady materiálnej rovnosti, keď správne orgány sú povinné dbať, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely (§ 3 ods. 5 druhá veta správneho poriadku). Precedenčná zásada je reakciou na princípy dobrej verejnej správy a ich aplikáciu v praxi, ktoré sa v činnosti správnych orgánov prejavujú rešpektovaním kontinuity práva a rozhodovania. Táto zásada vyplýva z ustálenej praxe Súdneho dvora EÚ, kde platí, že rovnaké prípady, za rovnakých podmienok, je potrebné posudzovať rovnako. Podstata tejto zásady spočíva v tom, aby v rámci rozhodovacej činnosti správnych orgánov nevznikali excesívne odklony skutkovo zhodných alebo podobných prípadov, pričom ide nielen o extrémne odklony, ale aj o akékoľvek iné neopodstatnené odklony majúce parciálny charakter. Precedenčnú zásadu je možné označiť aj ako zásadu legitímnych očakávaní. Zásada, tak pred správnym orgánom, ako aj správnym súdom, sa má implementovať spôsobom, že účastník v konaní pred správnym súdom, v súdnom prieskume, by mal preukazovať existenciu ustálenej rozhodovacej praxe správneho orgánu, resp. odklonu rozhodnutia správneho orgánu od vlastnej rozhodovacej praxe správneho orgánu. Vzhľadom však na neexistenciu verejnej databázy rozhodnutí správnych orgánov, nie je možné striktno od účastníka súdneho prieskumu požadovať, aby detailne označil veci, v ktorých správne orgány rozhodovali odlišne a skutkovo inak súvisia. Bude na správnom orgáne, aby odôvodnil, prečo v posúdenej veci rozhodol inak, ako vo veci, ktorá je predmetom konkrétneho súdneho prieskumu.

46. K znakom právneho štátu a medzi jeho základné hodnoty patrí neoddeliteľne aj princíp právnej istoty (čl. 1 ods. 1 Ústavy SR), napr. PL. ÚS 36/95, ktorého neopomenuteľným komponentom je predvídateľnosť práva. Súčasťou uvedeného princípu je tiež požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď (I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99), teda to, že obdobné situácie musia byť rovnakým spôsobom právne posudzované.

47. Za diskriminačný možno považovať taký postup, ktorý rovnaké alebo analogické situácie rieši odchylným spôsobom, pričom ho nemožno objektívne a rozumne odôvodniť (PL. ÚS 21/00 a PL. ÚS 6/04).

48. Kasačný súd, konajúci v plnej jurisdikcii, konštatuje, že vzhľadom na skutkové okolnosti prejednávanej veci boli splnené zákonné podmienky pre moderáciu rozhodnutia žalovaného o uložení pokuty, pre zníženie uloženej pokuty. Sťažovateľ v kasačnom konaní, zhodne aj v odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu, ako aj v správnej žalobe podrobne, až vyčerpávajúco, porovnal obsah rozhodnutí žalovaného a rozhodnutí iných miestnych orgánov štátnej správy, Štátnej veterinárnej a potravinovej správy, ktoré iným subjektom - podnikateľom podnikajúcim v obdobnej komodite ako žalobca, v období v roku 2016 ukladali, za obdobné porušenia, pri porovnateľných skutkových zisteniach porušenia, pokuty rádovo o niekoľko 10 000,- Eur nižšie ako bola pokuta uložená žalobcovi.

49. Kasačný súd, po oboznámení s obsahom skutkových a právnych okolností rozhodnutí, ktorými správne orgány v iných správnych konaniach ukladali iným subjektom pokuty, na ktoré poukazoval žalobca v kasačnej sťažnosti, v správnej žalobe a odvolaní proti prvostupňovému správne rozhodnutiu, ktorých obsah a závery žalovaný nespochybnil pred správnym súdom ako aj kasačným súdom, vytvárajú východisko pre aplikáciu moderačného práva správneho súdu, keď kasačný súd ako súd konajúci o mimoriadnom opravnom prostriedku nemá moderačnú právomoc. „Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní o kasačnej sťažnosti v rámci súdneho prieskumu rozsudku, ktorým sa realizovalo moderačné oprávnenie krajského súdu, nemá už obdobné oprávnenie ako krajský súd a sám už súdnu úvahu krajského súdu o moderácii výšky pokuty nahradiť nemôže. Vo vzťahu k diskreícii súdu I. stupňa môže kasačný súd hodnotiť len skutočnosť, či krajský súd neprekročil zákonom stanovené medze správneho uváženia, či z nich nevybočil alebo voľné uváženie nezneužil, či je jeho súdna úvaha preskúmateľná.“ (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 6Asam/14/2017 zo dňa 09.05.2019).

50. Kasačný súd poukazuje na fakt, že v roku 2016 (bola uložená pokuta žalobcovi) bola uložená pokuta na území SR aj známemu podnikateľovi podnikajúcemu na trhu s potravinami „COOP“ vo výške 1 300,- Eur, keď zo špecifikácie a porovnania porušenia povinností zistených kontrolou v COOP, v porovnaní s kontrolnými zisteniami zo 16.03.2016, s poukazom na čl. 449 spisu, musí kasačný súd konštatovať, že jedná sa rozsahom o charakterovo veľmi podobné porušenie povinností pri nakladaní s potravinami, týkajúce sa uskladňovania potravín, zabezpečenie ich hygieny v skladových priestoroch prevádzky, navyiac v prípade „COOP“ aj nesplnenie opatrenia podľa § 28 ods. 4 písm. g/ zákona č. 152/1995 Z.z. a uložená pokuta predstavuje 5 % z pokuty uloženej, za obdobné skutkové zistenia týkajúce sa porušenia povinností pri nakladaní s potravinami a manipulácii s nimi, ako v prípade žalobcu. Obdobne v prípade obchodnej spoločnosti „Rybany“, skutkové zistenia preukázali väčší rozsah pochybení v prípade skladovania, umiestňovania, hygieny potravín, než v porovnaní so skutkovými zisteniami u žalobcu 16.03.2016, bola pokuta uložená vo výške 1 000,- Eur, čo predstavuje, v porovnaní s pokutou uloženou žalobcovi, niečo cez 3 %, obdobne bolo preukázané, že pri pokutách ukladaných subjektom Tesco, Billa, Kaufland, Milk Agro, pokuty boli ukladané v rozsahu od 1 000,- Eur, 1 500,- Eur maximálne 5 000,- Eur za porušenie hygienických predpisov, v skladovacích priestoroch zistené nečistoty, potraviny po dátume minimálnej trvanlivosti ako aj za iné porušenia v súvislosti s povinnosťou viesť záznamy, dezinfikovať, monitorovať priestory a pod.

51. Kasačný súd dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre moderovanie správnym súdom podľa § 198 SSP.

52. Kasačný súd zdôrazňuje, že povinnosť posudzovať výšku uloženej pokuty podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o správnom konaní vo väzbe na ustanovenie § 28 ods. 12 zákona č. 152/1995 Z.z. (podľa ktorého na uloženie pokuty sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní), bolo povinnosťou žalovaného, bez ohľadu na odvolaciu námietku žalobcu v správnom konaní, z úradnej povinnosti a tento aspekt pri ukladaní pokút vyhodnocovať, keď žalovaný a prvostupňový správny orgán majú a môžu mať k dispozícii rozhodnutia, ktoré sa týkajú obdobných subjektov podnikajúcich na trhu s potravinami, u ktorých sú vykonávané kontroly a sú zistené obdobné skutkové zistenia vykonanými kontrolami. Je povinnosťou týchto správnych orgánov z úradnej povinnosti, teda bez ohľadu na konkrétnu odvolaciu námietku účastníka správneho konania pri ukladaní pokút, aj skutočnosť ukladania pokút, v iných, obdobných prípadoch skutkových a právnych, zohľadňovať a zohľadniť pri ukladaní výšky pokuty.

53. S poukazom na ustanovenia § 452 ods. 1 SSP, ktoré upravuje konanie na kasačnom súde, nie je možné, v kasačnom konaní, priamo aplikovať ustanovenie tretej časti tohto zákona (SSP), v ktorom ustanovení § 198 (v tretej časti tohto zákona) je upravená sankčná moderácia v rámci konania o správnej žalobe vo veciach správneho trestania. Z uvedených dôvodov dospel kasačný súd k záveru, že vo veciach návrhu žalobcu na zníženie pokuty (uplatneného moderačného práva) Krajský súd v Košiciach nesprávne právne vec posúdil a pre dôvod kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP kasačný súd napadnutý rozsudok správneho súdu zrušil podľa § 462 ods. 1 SSP a vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, v ktorom bude povinný krajský súd akceptovať návrh žalobcu na moderáciu

pokuty uloženej žalovaným v napadnutom rozhodnutí, a to v kontexte, v medziach ustanovenia § 198 SSP, s poukazom na skutkové okolnosti uvedené v podanej správnej žalobe, ktoré žalobca považoval za dôvod na zníženie pokuty a moderuje žalovaným uloženú pokutu.

54. Postup, ktorý kasačný súd zvolil (zrušenie rozsudku správneho súdu postupom podľa § 462 ods. 1 SSP) je súladný s povinnosťou súdov, aj správnych orgánov, konať bez prietáhov, efektívne a hospodárne. Kasačný súd nepostupoval podľa § 462 ods. 2, nakoľko kompetenciu moderácie sankcie uloženej správnym orgánom má správny súd.

55. O trovách konania rozhodne správny súd v novom rozhodnutí (§ 467 ods. 3 SSP).

56. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednomyseľne pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.